

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยเรื่อง "บทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเอง ในการปลูกฝังค่านิยมอันพึงประสงค์ให้แก่เด็ก เรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา" จากแบบสอบถามจำนวน 451 ฉบับ และการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 48 คน ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ในรูปของตารางและความเรียง ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏในตารางที่ 5 - 6

ตอนที่ 2 แสดงผลและเปรียบเทียบบทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเอง ในการปลูกฝังค่านิยมค่านับการมีวินัยในตนเอง การมีสำนึก และการประหยัดให้แก่เด็ก เรียนชั้นประถมศึกษา โดยวิเคราะห์ตามเพศ วุฒิต่างการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนและระดับชั้นที่สอนต่างกัน บทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมมี 5 บทบาทคือ

1. บทบาทในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์และฝึกการปรับตัว
2. บทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสาร ความรู้และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมแก่เด็ก
3. บทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบ
4. บทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสียมและเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดี
5. บทบาทในฐานะเป็นผู้แก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสียม แล้วให้กลับตัวได้และประพฤติดี

ทั้งการแสดงผลและการเปรียบเทียบบทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเองได้ปรากฏในตารางที่ 7 - 18

ตอนที่ 3 เสนอถึงระดับปัญหาและข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาหรือข้อคิดเห็นอื่น ๆ ในการปลูกฝังค่านิยมค่านับการมีวินัยในตนเอง การมีสำนึก และการประหยัด ดังปรากฏในตาราง 19 - 21

ตอนที่ 4 แสดงผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทครูในการปลูกฝังค่านิยมค่านับการมีวินัย

ในตนเอง การมีสำนึก และการประหยัคตามความตึกคของนักเรียน ถึงปรากฏอยู่ในตารางที่
22 - 24.

ตอนที่ 5. แสดงผลจากแบบสอบถามทางข้อที่ครูไม่ได้ปฏิบัติ เนื่องจากนักเรียนไม่เคย
ทำเหตุการณ์รณัน ปรากฏอยู่ในตารางที่ 25

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูผู้สอนแบบสอนตาม

ตารางที่ 5. จำนวนและร้อยละของผู้สอนแบบสอนตาม จำแนกตามเพศ วุฒิทางการศึกษา
ประสบการณ์ในการสอนและระดับชั้นที่สอน

สถานภาพของผู้สอนแบบสอนตาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	112	24.83
หญิง	339	75.17
2. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	123	27.27
ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	328	72.73
3. ประสบการณ์ในการสอน		
ไม่เกิน 9 ปี	185	41.02
10 ปี ขึ้นไป	266	58.98
4. ระดับชั้นที่สอน		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2	152	33.70
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4	142	31.49
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6	157	34.81

จากตารางที่ 5. ปรากฏว่า ส่วนใหญ่แล้วครูที่สอนแบบสอนตามเป็นหญิงร้อยละ 75.17 มีวุฒิทางการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 72.73 มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปร้อยละ 58.98 และสอนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ร้อยละ 34.81

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกลุ่มประสบการณ์ที่สอน.

กลุ่มประสบการณ์ที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มทักษะ		
ภาษาไทย	188	15.59
คณิตศาสตร์	184	15.26
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	171	14.18
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย		
จริยศึกษา	110	9.12
ดนตรี - นาฏศิลป์	74	6.14
พลศึกษา	51	4.23
ศิลปะ	89	7.38
กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ	149	12.35
สี่กลุ่มประสบการณ์ (ทักษะ, ส.ป.ช., ส.ค.น., ก.ท.อ.)	117	9.70
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ		
ภาษาอังกฤษ	45	3.73
การทำงานพื้นฐานอาชีพ (วิชาเลือก)	15	1.24
ทุกกลุ่มประสบการณ์ (สี่กลุ่มประสบการณ์และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ)	13	1.08

จากตารางที่ 6 ปรากฏว่า ตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่สอนอยู่ในกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยร้อยละ 15.59 รองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์ร้อยละ 15.26 และสอนในทุกกลุ่มประสบการณ์น้อยที่สุด คือร้อยละ 1.08

ตอนที่ 2 แสดงผลและเปรียบเทียบบทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเองในด้านการปลูกฝัง
 กำนियมด้านการมีวินัยในตนเอง การมีสำจะและการประหยัดให้แก่เด็กเรียนชั้น
 ประถมศึกษา โดยวิเคราะห์แยกตามเพศ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ใน
 การสอนและระดับชั้นที่สอน

1. บทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเอง ในการปลูกฝังกำนियมด้านการมีวินัยใน
 ตนเอง การมีสำจะและการประหยัด จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบทบาทของครูในการปลูกฝังกำนियมด้านการมีวินัย
 ในตนเอง ระหว่างครูเพศหญิงและชาย

บทบาทครู	หญิง			ชาย			ค่า z
	$\bar{X}$	S.D	แปลความ	$\bar{X}$	S.D	แปลความ	
1. การจัดสภาพแวดล้อม	4.42	0.79	มาก	4.32	0.76	มาก	1.92
2. การให้ทราวมรู้	4.06	0.93	มาก	4.09	0.88	มาก	-0.53
3. การเป็นแบบอย่าง	4.55	0.68	มาก	4.39	0.85	มาก	3.2 *
4. การป้องกัน	4.39	0.74	มาก	4.52	0.73	มาก	-2.6 *
5. การแก้ไข	4.48	0.77	มาก	4.53	0.70	มาก	1.0
รวมทั้ง 5 บทบาท	4.38	0.81	มาก	4.37	0.81	มาก	0.5

*P < .05

จากตารางที่ 7 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยรวมทั้ง 5 บทบาทแล้ว ครูเพศหญิงและชาย
 มีบทบาทในการปลูกฝังกำนियมด้านการมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย
 บทบาท พบว่าบทบาทของครูเพศหญิงและชาย ในการปลูกฝังกำนियมด้านการมีวินัยในตนเอง
 ในแต่ละบทบาท อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบบทบาทรวมของครูในการปลูกฝังกำนियมด้านการมีวินัยในตน
 เองระหว่างครูเพศหญิงและชาย ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และ

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบทบาท พบว่าครูเพศหญิงและชายมีบทบาทที่ 3 ถ้อยบทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบและบทบาทที่ 4 ถ้อยบทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสื่่อม และเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาไปในทางที่ดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 โดยในบทบาทที่ 3 ครูเพศหญิงมีบทบาทมากกว่าชายและบทบาทที่ 4 ครูเพศชายมีบทบาทมากกว่าหญิง

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา ระหว่างครูเพศหญิงและชาย

บทบาทครู	หญิง		แปลความ	ชาย		แปลความ	ค่า z
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		
1. การจัดสภาพแวดล้อม	3.58	1.07	มาก	3.60	1.12	มาก	0.29
2. การให้ความรู้	3.69	0.98	มาก	3.83	1.02	มาก	- 2.33 *
3. การเป็นแบบอย่าง	3.99	1.13	มาก	4.09	1.03	มาก	- 1.43
4. การป้องกัน	4.13	0.93	มาก	4.30	0.97	มาก	- 2.83 *
5. การแก้ไข	4.07	0.93	มาก	4.22	0.91	มาก	- 2.5 *
รวมทั้ง 5 บทบาท	3.89	1.04	มาก	4.00	1.05	มาก	- 3.67 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยรวมทั้ง 5 บทบาทแล้ว ครูเพศหญิงและชาย มีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาจะอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาท พบว่าบทบาทของครูเพศหญิงและชาย ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในแต่ละบทบาทอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบบทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา ระหว่างครูเพศหญิงและชาย ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูเพศชายมีการปลูกฝังมากกว่าครูเพศหญิง และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบทบาท พบว่าครูเพศหญิงและชายมีบทบาทที่ 2 บทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสาร ความรู้และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรม และวัฒนธรรมแก่เด็ก บทบาทที่ 4 คือบทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเลื่อมและเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กหันมาไปในทางที่ดีและบทบาทที่ 5 คือ บทบาทในฐานะเป็นผู้แก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเลื่อม แล้วให้กลับตัวได้และประพฤติก็นแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญ .05 โดยครูเพศชายมีบทบาทมากกว่าครูเพศหญิงถึง 3 ด้าน

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา
ประเพณี ระหว่างครูเพศหญิงและชาย

บทบาทครู	หญิง		แปลความ	ชาย		แปลความ	ค่า z
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		
1. การจัดสภาพแวดล้อม	3.67	1.05	มาก	3.81	1.09	มาก	- 2 *
2. การให้ความรู้	4.11	0.89	มาก	4.14	0.96	มาก	- 0.5
3. การเป็นแบบอย่าง	4.42	0.78	มาก	4.44	0.79	มาก	- 0.4
4. การป้องกัน	4.13	1.05	มาก	4.22	0.97	มาก	- 1.5
5. การแก้ไข	4.26	0.92	มาก	4.41	0.85	มาก	- 2.5*
รวมทั้ง 5 บทบาท	4.12	0.98	มาก	4.20	0.96	มาก	- 4 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 9 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยรวมทั้ง 5 บทบาทแล้ว ครูเพศหญิงและชาย มีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาประเพณีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายบทบาทพบว่า บทบาทของครูเพศหญิงและชายในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาประเพณีในแต่ละบทบาทอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบบทบาทรวมของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาประเพณีระหว่างครูเพศหญิงและชาย ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูเพศชายมีการปลูกฝังมากกว่าครูเพศหญิง และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบทบาทพบว่า ครูเพศหญิงและชาย มีบทบาทที่ 1 คือบทบาทในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และการฝึกปฏิบัติ และบทบาทที่ 5 คือบทบาทในฐานะเป็นผู้แก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อม แล้วให้เด็กปรับตัวได้และประพฤติดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูเพศชายมีบทบาทมากกว่าครูเพศหญิงทั้ง 2 ด้าน

2. บทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเอง ซึ่งมีวิถีทางการศึกษาต่างกันในการ
ปลูกฝังค่านิยมค่านับการมีวินัยในตนเอง การมีนิสัยและประเพณี

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมค่านับการมีวินัย
ในตนเอง ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า
ปริญญาตรี

บทบาทครู	ต่ำกว่าปริญญาตรี		แปลความ	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า		แปลความ	ค่า Z
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		
1. การจัดสภาระแวดล้อม	4.37	0.84	มาก	4.40	0.80	มาก	- 0.60
2. การให้รางวัล	4.03	1.02	มาก	4.08	0.88	มาก	0.83
3. การเป็นแบบอย่าง	4.42	0.83	มาก	4.55	0.69	มาก	- 2.60 *
4. การป้องกัน	4.33	0.79	มาก	4.45	0.72	มาก	- 2.40 *
5. การแก้ไข	4.39	0.84	มาก	4.53	0.71	มาก	- 2.80 *
รวมทั้ง 5 บทบาท	4.31	0.88	มาก	4.40	0.78	มาก	- 4.5 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 10 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีมีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมค่านับการมีวินัยในตนเอง
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาทพบว่าบทบาทของครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และครู
ที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ในการปลูกฝังค่านิยมค่านับการมีวินัยในตนเอง ในแต่ละ
บทบาทอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบบทบาทรวมของครูในการปลูกฝังค่านิยมค่านับการมีวินัยในตน
เอง ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ปรากฏว่า
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีมีการปลูก
ฝังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบทบาทพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำ

กว่าปริศนาตรีและครูที่มีวุฒิปริศนาตรีหรือสูงกว่าปริศนาตรี มีบทบาทที่ 3 คือบทบาทในฐานะ
 เป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบ บทบาทที่ 4 คือบทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสื่่อม
 และเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีและบทบาทที่ 5 คือบทบาทในฐานะเป็น
 ผู้แก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่่อม แล้วให้กลับตัวได้และประพฤ
 ติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิปริศนาตรีหรือสูงกว่าปริศนาตรีมีบทบาท
 มากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริศนาตรีนี้ 3 ด้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมต้านการมีสิ่งจจะ
ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

บทบาทครู	ต่ำกว่าปริญญาตรี		แปลความ	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า		แปลความ	ค่า z
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		
1. การจัดสภาพแวดล้อม	3.58	1.80	น้อย	3.59	1.09	น้อย	- 0.14
2. การให้ความรู้	3.73	0.96	มาก	3.72	1.01	มาก	0.17
3. การเป็นแบบอย่าง	3.93	1.14	มาก	4.05	1.09	มาก	- 1.71
4. การป้องกัน	4.05	1.05	มาก	4.22	0.90	มาก	- 2.83 *
5. การแก้ไข	4.05	1.00	มาก	4.13	0.90	มาก	- 1.33
รวม 5 บทบาท	3.87	1.06	มาก	3.94	1.03	มาก	- 2.33 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีมีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมต้านการมีสิ่งจจะอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาทพบว่า บทบาทของครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีในการปลูกฝังค่านิยมต้านการมีสิ่งจจะในบทบาทที่ 2 - 5 อยู่ในระดับมาก ยกเว้นบทบาทที่ 1 ก็บทบาทในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และการฝึกปรับตัวอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบบทบาทรวมของครูในการปลูกฝังค่านิยมต้านการมีสิ่งจจะระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบทบาทพบว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีบทบาทที่ 4 ก็บทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสื่อมและเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีมีบทบาทมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา
ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

บทบาทครู	ต่ำกว่าปริญญาตรี		แปลความ	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า		แปลความ	ค่า z
	$\bar{x}$	s.d.		$\bar{x}$	s.d.		
1. การจัดสภาพแวดล้อม	3.59	1.15	น้อย	3.75	1.07	มาก	- 2.29 *
2. การให้ความรู้	4.17	0.92	มาก	4.10	0.91	มาก	1.16
3. การเป็นแบบอย่าง	4.36	0.84	มาก	4.45	0.76	มาก	1.8
4. การป้องกัน	4.05	1.13	มาก	4.19	0.99	มาก	- 2.00 *
5. การแก้ไข	4.26	1.00	มาก	4.32	0.88	มาก	- 1.00
รวม 5 บทบาท	4.09	1.05	มาก	4.16	0.95	มาก	- 2.33 *

* $P < 0.5$

จากตารางที่ 12 ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาทพบว่า บทบาทของครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในแต่ละบทบาทอยู่ในระดับมาก ยกเว้นบทบาทครูในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัว ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีปลูกฝังอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบบทบาทรวมของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ปรากฏว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีมีบทบาท ในการปลูกฝังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบทบาทพบว่าครูที่มี วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีมีบทบาทที่ 1. คือบทบาทในฐานะเป็น ผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัว

และบทบาทที่ 4 คือบทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสียมและเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กหันมาพฤติกรรม
ไปในทางที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี
มีบทบาทมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. บทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเอง ซึ่งมีประสมการณ์ในการสอนต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในตนเอง การมีสำนึกและการประหยักร
- ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในตนเอง ระหว่างครูที่มีประสมการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสมการณ์การสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

บทบาทที่	ไม่เกิน 9 ปี		แปลความ	10 ปีขึ้นไป		แปลความ	ค่า Z
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		
1. การจัดสภาพแวดล้อม	4.35	0.85	มาก	4.42	0.78	มาก	- 1.75
2. การให้ความรู้	4.02	0.95	มาก	4.10	0.89	มาก	- 1.6
3. การเป็นแบบอย่าง	4.46	0.77	มาก	4.55	0.70	มาก	- 2.25 *
4. การป้องกัน	4.36	0.76	มาก	4.46	0.73	มาก	- 2.5 *
5. การแก้ไข	4.5	0.75	มาก	4.49	0.76	มาก	0.25
รวม 5 บทบาท	4.34	0.84	มาก	4.40	0.79	มาก	- 3 *

* $p < 0.5$

จากตารางที่ 13 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูที่มีประสมการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปี และครูที่มีประสมการณ์การสอน 10 ปีขึ้นไป มีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในตนเองอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาทพบว่า บทบาทของครูที่มีประสมการณ์ในการสอนไม่เกิน 9 ปี และครูที่มีประสมการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไปในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในตนเองในแต่ละบทบาท อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบบทบาทรวมของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในตนเอง ระหว่างครูที่มีประสมการณ์ในการสอนไม่เกิน 9 ปี และครูที่มีประสมการณ์ในการสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสมการณ์การสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีการปลูกฝังมากกว่าครูที่มีประสมการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปี และเมื่อเปรียบเทียบ

เป็นรายบทบาทพบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีบทบาทที่ 3 กว้างขวางในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กโตเรียนแบบและบทบาทที่ 4 กว้างขวางในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเลื่อมและเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีบทบาทมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่เกิน 9 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา ระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

บทบาทที่	ไม่เกิน 9 ปี		แปลความ	10 ปีขึ้นไป		แปลความ	ค่า z
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		
1. การจัดสภาพแวดล้อม	3.59	1.08	น้อย	3.58	1.09	น้อย	0.17
2. การให้ความรู้	3.70	0.99	มาก	3.74	0.99	มาก	- 0.08
3. การเป็นแบบอย่าง	4.12	1.04	มาก	3.94	1.15	มาก	3.00 *
4. การป้องกัน	4.12	0.92	มาก	4.21	0.95	มาก	- 1.8
5. การแก้ไข	4.09	0.89	มาก	4.13	0.95	มาก	- 0.8
รวม 5 บทบาท	3.92	1.02	มาก	3.92	1.06	มาก	0

* $P < .05$

จากตารางที่ 14 ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูที่มีประสบการณ์ การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์การสอน 10 ปีขึ้นไป มีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยม ด้านการมีศีลจะอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาทพบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอน ไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา จะในแต่ละบทบาทอยู่ในระดับมาก ยกเว้นบทบาทที่ 1 คือบทบาทครูในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัว ซึ่งครูที่มี ประสบการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีการปลูกฝังน้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบบทบาทรวมของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบทบาท พบว่าครูที่มี ประสบการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีบทบาท

- ที่ 3 ถือบเขาในฐานะเป็นแนวอย่างที่ดีให้เด็กได้เขียนแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
- .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 9 ปีมีงานมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด ระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

บทบาทที่	ไม่เกิน 9 ปี		แปลความ	10 ปีขึ้นไป		แปลความ	ค่า z
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		
1. การจัดสภาพแวดล้อม	3.62	1.07	มาก	3.77	1.06	มาก	- 2.5 *
2. การให้ความรู้	4.03	0.93	มาก	4.18	0.89	มาก	- 3 *
3. การเป็นแบบอย่าง	4.35	0.80	มาก	4.48	0.77	มาก	- 3.25 *
4. การป้องกัน	4.06	1.08	มาก	4.22	0.98	มาก	- 2.67 *
5. การแก้ไข	4.23	0.96	มาก	4.35	0.88	มาก	- 2.4 *
รวมบทบาท	4.05	1.00	มาก	4.20	0.95	มาก	- 7.5 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 15 ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์การสอน 10 ปีขึ้นไปมีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาทพบว่า บทบาทของครูที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์การสอน 10 ปีขึ้นไปในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดในแต่ละบทบาทอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนรวมของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 9 ปีและครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีการปลูกฝังมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 9 ปีและเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบทบาท พบว่าบทบาทครูทั้ง 5 บทบาทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีบทบาทมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 9 ปีทุกบทบาท

4. บทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเอง ซึ่งสอนอยู่ในระดับชั้นต่างกันในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีวินัยในตนเอง การมีใจจะและการประหยัด

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยบทบาทของครูแต่ละบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมการมีวินัยในตนเอง จำแนกกลุ่มตามระดับชั้นในการสอนของครู

บทบาท	ระดับชั้นป. 1-2			ระดับชั้นป. 3-4			ระดับชั้นป. 5-6		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. การจัดสภาพแวดล้อม	4.43	1.6	มาก	4.32	1.82	มาก	4.30	1.79	มาก
2. การให้ความรู้	4.08	1.94	มาก	4.06	1.98	มาก	4.04	1.80	มาก
3. การเป็นแบบอย่าง	4.56	1.69	มาก	4.49	1.73	มาก	4.48	1.44	มาก
4. การป้องกัน	4.42	1.50	มาก	4.38	1.56	มาก	4.37	1.57	มาก
5. การแก้ไข	4.47	1.64	มาก	4.53	1.68	มาก	4.49	1.71	มาก
รวมทั้ง 5 บทบาท	4.39	1.75	มาก	4.36	1.83	มาก	4.34	1.74	มาก

จากตารางที่ 16 ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูผู้สอนในทุกระดับชั้นมีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาทพบว่า บทบาทของครูผู้สอนในทุกระดับชั้นมีการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากทุกบทบาทเช่นกัน

ตารางที่ 16.1 ผลวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนบทาของครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีวินัยในตนเองในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	11.86	5.93	1.95
ภายในกลุ่ม	448	1361.97	3.04	
ทั้งหมด	450	1373.83		

จากตารางที่ 16.1 ปรากฏว่าครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีบทบาทในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัวในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16.2 ผลวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนบทบาทของครูที่สอนในระดับชั้นต่างๆกับ
ในการปลูกฝังค่านิยมค่านิยมการมีวินัยในตนเองในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสารความรู้
และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมแก่เด็ก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.56	.78	0.21
ภายในกลุ่ม	448	1637.53	3.65	
ทั้งหมด	450	1639.09		

จากตารางที่ 16.2 ปรากฏว่า ครูที่สอนในระดับชั้นต่างๆมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสารความรู้และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมแก่เด็ก ในการปลูกฝังค่านิยมค่านิยมการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16.3 ผลวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความชอบของครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน การปลูกฝังค่านิยมด้านการวินัยในตนเองในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็ก ได้เรียนแบบ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.45	2.23	0.85
ภายในกลุ่ม	448	1179.83	2.63	
ทั้งหมด	450	1184.28		

จากตารางที่ 16.3 ปรากฏว่าครูผู้สอนในระดับชั้นต่างกันมีความชอบในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เรียนแบบ ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนแบบทดสอบของครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมกานการมีวินัยในตนเองในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสื่อม และเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.80	0.90	.38
ภายในกลุ่ม	448	1069.38	2.39	
ทั้งหมด	450	1071.18		

จากตารางที่ 16.4 ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสื่อมและเป็นผู้ส่งเสริมในเด็กพัฒนาไปในทางที่ดี ในการปลูกฝังค่านิยมกานการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16.5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความชอบของครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านวิถีชีวิตในตนเองในฐานะ เป็นผู้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อม แล้วให้กลับตัวได้ และประพฤติดี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.74	1.37	0.48
ภายในกลุ่ม	448	1265.89	2.83	
ทั้งหมด	450	1268.63		

จากตารางที่ 16.5 ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีความชอบในฐานะ เป็นผู้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อมแล้ว ให้กลับตัวได้ และประพฤติดีในการปลูกฝังค่านิยมด้านวิถีชีวิตในตนเองไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16.6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนแบบทดสอบของครูที่สอนในระดับชั้น
ต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีวินัยในตนเองทั้ง 5 ขอบเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	61.86	30.93	.78
ภายในกลุ่ม	448	17700.82	39.51	
ทั้งหมด	450	17762.7		

จากตารางที่ 16.6 ปรากฏว่า ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีบทบาทในการ
ปลูกฝังค่านิยมด้านการมีวินัยในตนเองทั้ง 5 ขอบเขตไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยบทบาทของครูแต่ละบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีสังคม
กลุ่มตามระดับชั้นในการสอนของครู

บทบาท	ระดับชั้นป. 1-2			ระดับชั้นป. 3-4			ระดับชั้นป. 5-6		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
1. การจัดสภาพแวดล้อม	3.61	2.21	มาก	3.54	2.26	น้อย	3.61	2.13	มาก
2. การให้ความรู้	3.79	2.23	มาก	3.69	2.30	มาก	3.86	2.49	มาก
3. การเป็นแบบอย่าง	3.77	2.89	มาก	3.85	2.53	มาก	4.11	2.41	มาก
4. การป้องกัน	4.06	2.31	มาก	3.99	2.65	มาก	4.05	2.51	มาก
5. การแก้ไข	4.07	2.55	มาก	4.00	2.51	มาก	4.16	2.31	มาก
รวมทั้ง 5 บทบาท	3.86	2.15	มาก	3.81	3.81	มาก	3.92	2.49	มาก

จากตารางที่ 17 ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูผู้สอนในทุกระดับชั้นกระทำบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีสังคมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายบทบาทพบว่า ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 กระทำในบทบาทเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย ส่วนบทบาทอื่น ๆ อยู่ในระดับมากและครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 กระทำในทุกบทบาทอยู่ในระดับมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17.1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนแบบทามาของครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาที่จะในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.73	2.37	0.49
ภายในกลุ่ม	448	2174.44	4.85	
ทั้งหมด	450	2179.17		

จากตารางที่ 17.1 ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีบทบาทในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัวในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาจะไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน บทบาทของครูผู้สอนในระดับชั้นที่แตกต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาที่จะในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสารความรู้และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมแก่เด็ก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	20.97	10.49	2.09
ภายในกลุ่ม	448	2253.93	5.03	
ทั้งหมด	450	2274.94		

จากตารางที่ 17.2 ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสารความรู้ และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมแก่เด็กในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาจะไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17.3 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความชอบของครูที่สอนในระดับชั้น
 ทางกัน ในการปลูกฝังค่านิยมต้านการมีดีจจะในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดี
 ให้เด็กได้เลียนแบบ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	85.60	42.8	6.21 *
ภายในกลุ่ม	447	3080.01	6.89	
ทั้งหมด	449	3165.61		

*p < .05 (.05 F 3.00)
 2,447

จากตารางที่ 17.3 ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีบทบาทในฐานะ
 เป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบในการปลูกฝังค่านิยมต้านการมีดีจจะ
 แตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงทดสอบเป็นรายคู่ เพื่อดูความแตกต่าง โดยวิธี
 ทดสอบของเชเฟฟ (Scheffe' Test) ดังแสดงในตารางที่ 17.3.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17.3.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทของครูในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดี ให้เด็กได้เลียนแบบ ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีสัจจะของครูที่มีระดับชั้นในการสอนต่างกันเป็นรายฤดู

ระดับชั้นของ ครูผู้สอน	ป. 1-2	ป. 3-4	ป. 5-6
$\bar{X}$	3.77	3.85	4.11
ป. 1-2	3.77	0.31	5.61 *
ป. 3-4	3.85	-	3.11 *
ป. 5-6	4.11	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 17.3.1 ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 กับครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มีบทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบในการปลูกฝังค่านิยมด้านการมีสัจจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนของครูที่สอนในระดับชั้น
ต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการใช้จักรยานในฐานะเป็นผู้ป้องกันทาง
เลี้ยวและเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กหันมาพฤติกรรมไปในทางที่ดี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.20	2.1	0.34
ภายในกลุ่ม	448	2791.51	6.23	
ทั้งหมด	450	2795.71		

จากตารางที่ 17.4 ปรากฏว่าครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีคะแนนในฐานะ
เป็นผู้ป้องกันทางเลี้ยว และเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กหันมาพฤติกรรมไปในทางที่ดีในการปลูกฝัง
ค่านิยมด้านการใช้จักรยานแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17.5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมของครูผู้สอนในระดับชั้น
ต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาเป็นนั้เป็นผู้แก้ไขปรับปรุง
พฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อม แล้วให้กลับตัวได้และประพฤติดี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	8.79	4.40	0.72
ภายในกลุ่ม	447	2731.81	6.11	
ทั้งหมด	449			

จากตารางที่ 17.5 ปรากฏว่าครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีบทบาทในฐานะ
เป็นผู้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อม แล้วให้กลับตัวได้และประพฤติดี
ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17.6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนแบบเบทาของครูที่สอนในระดับชั้น
ต่างกันใน การปลูกฝังค่านิยมด้าน การมีดีจะทั้ง 5 ขบวนการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	184.97	92.49	.96
ภายในกลุ่ม	448	43095.25	96.19	
ทั้งหมด	450	43280.2		

จากตารางที่ 17.6 ปรากฏว่า ครูที่สอนในระดับชั้นต่างก็มีแบบเบทาในการปลูกฝัง
ค่านิยมด้าน การมีดีจะทั้ง 5 ขบวนการไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยของครูแต่ละบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดจำแนก
กลุ่มตามระดับชั้นในการสอนของครู

บทบาท	ระดับชั้นป. 1-2			ระดับชั้นป. 3-4			ระดับชั้นป. 5-6		
	แปลความ			แปลความ			แปลความ		
	$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD	
1. การจัดสภาพแวดล้อม	3.6	2.71	มาก	3.69	2.35	มาก	3.78	2.25	มาก
2. การให้ความรู้	4.14	2.24	มาก	4.16	2.15	มาก	4.11	2.33	มาก
3. การเป็นแบบอย่าง	4.45	1.71	มาก	4.43	1.78	มาก	4.38	1.74	มาก
4. การป้องกัน	4.05	2.70	มาก	4.10	2.38	มาก	4.21	2.36	มาก
5. การแก้ไข	4.28	2.12	มาก	4.17	2.45	มาก	4.11	2.72	มาก
รวมทั้ง 5 บทบาท	4.10	2.48	มาก	4.11	2.35	มาก	4.12	2.38	มาก

จากตารางที่ 18 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยรวม 5 บทบาทแล้ว ครูผู้สอนในทุกระดับชั้น
กระทำบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นราย
บทบาทพบว่า ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาทุกระดับชั้นกระทำในทุกบทบาทอยู่ในระดับมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18.1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนภาษาของครูที่สอนในระดับชั้น
 ต่างกันในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อม
 และสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และการปรับตัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	23.75	11.88	1.97
ภายในกลุ่ม	448	2699.12	6.02	
ทั้งหมด	450	2722.87		

จากตารางที่ 18.1 ปรากฏว่าครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีภาษาในฐานะ
 เป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์และการปรับตัว
 ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนของครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสารความรู้และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมแก่เด็ก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.53	.77	.15
ภายในกลุ่ม	448	2273.22	5.07	
ทั้งหมด	450	2274.75		

จากตารางที่ 18.2 ปรากฏว่าครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสารความรู้ และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรม และวัฒนธรรมแก่เด็ก ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18.3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเทาของครู ที่สอนในระดับชั้น
ต่างกันในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด ในฐานะ เป็นแบบอย่างที่ดี
ให้แก่เด็กได้เรียนแบบ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.56	1.78	.58
ภายในกลุ่ม	448	1366.6	3.05	
ทั้งหมด	450	1370.16		

จากตารางที่ 18.3 ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีบทบาทในฐานะ
เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กได้เรียนแบบ ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนมาทของครูที่สอนในระดับชั้น
ต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดในฐานะเป็นผู้ป้องกันทาง
เสื่อม และเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กได้มาทำกิจกรรมไปในทางที่ดี

แสดงความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	18.44	9.22	1.48
ภายในกลุ่ม	448	2784.46	6.22	
ทั้งหมด	450	2802.9		

จากตารางที่ 18.4 ปรากฏว่าครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีบทบาทในฐานะ
เป็นผู้ป้องกันทางเสื่อม และเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กได้ทำมาไปในทางที่ดีในการปลูกฝังค่านิยม
ด้านการประหยัด ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18.5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนบทาของครูผู้สอนในระดับชั้น
ต่างกัน ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในฐานะเป็นผู้แก้ไขปรับปรุง
พฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อม แล้วให้กลับตัวได้และประพฤติดี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	20.71	10.36	1.72
ระหว่างกลุ่ม	448	2698.48	6.02	
ทั้งหมด	450	2719.19		

จากตารางที่ 18.5 ปรากฏว่าครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีบทบาทในฐานะ
เป็นผู้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อม แล้วให้กลับตัวได้และประพฤติดี
ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18.6 แคลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเมทาของครู ที่สอนในระดับชั้น
ต่างกันในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด 5 บทบาท

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	10.49	5.25	.07
ภายในกลุ่ม	448	33931.91	75.74	
ทั้งหมด	450	33942.4		

จากตารางที่ 18.6 ปรากฏว่า ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีเมทาในการปลูกฝัง
ค่านิยมด้านการประหยัด 5 บทบาท ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ระดับน้ำทะเลและข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของน้ำทะเลและข้อเสนอแนะในการแก้ไข
น้ำทะเลหรือมอดิตเพิ่มขึ้น ๆ ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการวินัยในตนเอง
การมีสำนึกและการประหยัด

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละของตัวอย่างประชากรจำแนกตามน้ำทะเลในการปลูกฝัง
ค่านิยมให้แก่เด็กนักเรียนสถานการวินัยในตนเอง

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีน้ำทะเล		มีน้ำทะเลน้อย		มีน้ำทะเลมาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(1) <u>บทบาในชุมชน</u> เป็นผู้จัดสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ เพื่อให้นักเรียน <u>จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัว</u>						
1. เมื่อข้าพเจ้าจัดกิจกรรมเรียนมีระเบียบและ รับผิดชอบในชั้นเรียน เช่น จัดเวร รักษาความสะอาด จัดเวรตรวจตรา ความเรียบร้อยของห้องเรียน เป็นต้น ข้าพเจ้าคอยดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ นักเรียน	252	55.88	162	35.92	37	8.20
2. เมื่อพบถึงขณะอยู่ในสภาพที่ไม่เรียบร้อย หรือไม่อยู่ในที่ซึ่งควรจะมี เช่นในห้อง เรียน บริเวณโรงอาหารร้านค้าของ โรงเรียน สนามเด็กเล่น ฯลฯ ข้าพเจ้า จะเอาใจใส่ดูแล บอกกล่าวให้จัดการจัด วางถึงขณะเพื่อให้นักเรียนถึงขณะได้สะดวก	296	65.63	122	27.05	33	7.32
3. ข้าพเจ้าดูแลให้นักเรียนมีระเบียบในการ ทำงาน เช่น ให้นักเรียนมีระเบียบใน การเขียนหนังสือ มีระเบียบในการจัด เก็บของ เมื่อทำงานเสร็จแล้ว เป็นต้น	283	62.75	123	27.27	45	9.98

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(2) บทบาทผู้ปกครองเป็นผู้ให้ความรู้และขอเท็จจริงตามจริยธรรมและวัฒนธรรมแก่เด็ก						
4. เมื่อมีการอบรมนักเรียนประจำ						
สัปดาห์ ข้าพเจ้าจะอธิบายหรือชี้แจงกฎระเบียบต่าง ๆ ทั้งภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนให้นักเรียนทราบ						
	306	67.85	121	26.83	24	5.32
5. ข้าพเจ้าแนะนำให้เด็กนักเรียนทราบถึงวิธีการเก็บของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น เครื่องมือทำความสะอาดห้องเรียนหรือของใช้ส่วนตัวของนักเรียนเป็นต้น						
	306	67.85	122	27.07	23	5.10
6. ชดเชยให้นักเรียน ข้าพเจ้าสอดแทรกเรื่องวิสัยทัศน์โดยสนทนากับนักเรียนถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่นักเรียนไม่ควรทำ เช่น การขว้างน้ำลายในที่ไม่สมควร การทิ้งเศษอาหาร เศษกระดาษ กุ้งปลาสดิก ไม่เป็นที่ การถอนต้นไม้ ทักกิ่งไม้ในโรงเรียน และขีดเขียนในที่ซึ่งไม่สมควรเขียนเป็นต้น						
	301	66.74	124	27.49	26	5.76

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(3) บทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดี						
<u>ในเด็กโตเรียนแบบ</u>						
7. เมื่อข้าพเจ้าหยิบของใช้จากที่ใดไป						
ข้าพเจ้าจะนำมาเก็บที่เดิม เช่น						
ชอล์ก, แปรงลบกระดาน หนังสือ						
เป็นต้น	399	88.47	44	9.76	8	1.77
8. เมื่อตั้งข้อกำหนด หรือระเบียบ						
ในห้องเรียนอย่างไร ข้าพเจ้าจะ						
ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือระเบียบ						
นั้นด้วย เช่นการเข้าแถวซื้อของ						
การจัดของให้เป็นระเบียบ ทั้ง						
ขยะในที่ซึ่งจัดไว้ให้ เป็นต้น	361	80.04	79	17.52	11	2.44
9. ข้าพเจ้าจัดโต๊ะทำงานของ						
ข้าพเจ้าให้เป็นระเบียบเรียบร้อย						
เป็นกิจวัตรประจำวัน	401	88.91	46	10.20	4	0.89
(4) บทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทาง						
<u>เสื่อมและเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็ก</u>						
<u>ได้พัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดี</u>						
10. เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จเรียบร้อย						
ด้วยความสามารถของตนเอง						
ข้าพเจ้าจะในคำชมเชย	402	89.14	41	9.09	8	1.77

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหาหนัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11. เมื่อข้าพเจ้าให้การบ้านนักเรียน ข้าพเจ้าจะคอยย้ำเตือนนักเรียน ในการส่งงานหรือส่งการบ้านได้ ตรงเวลา	260	57.65	145	32.15	46	10.20
12. หลังจากอบรมสั่งสอนเรื่องระเบียบ วินัยแล้ว ข้าพเจ้าจะติดตามดูแล ให้นักเรียนเก็บของในตู้ล็อกเกอร์และมี ระเบียบในการทำงาน	327	72.51	104	23.06	20	4.43
(5) <u>บทบาทในฐานะเป็นผู้แก้ไขและปรับ ปรุงพฤติกรรมของบุคคลที่มีแนวโน้ม ไปในทางเสื่อมแล้วให้กลับตัวได้และ ประพฤติดี</u>						
13. เมื่อเห็นนักเรียนตั้งขะโมไม่เป็นที่ ข้าพเจ้าจะตักเตือนและให้นักเรียน ช่วยกันนำเศษขยะนั้นไปทิ้งในตู้ล็อกเกอร์ ทันที	358	79.38	69	15.30	24	5.32
14. เมื่อนักเรียนส่งงานไม่ตรงเวลา ข้าพเจ้าจะถามหาสาเหตุ และว่า กล่าวตักเตือนทันทีโดยไม่วิเคราะห์ ละเอียดไป	313	69.40	122	27.05	16	3.55

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15. เมื่อมีการลงโทษนักเรียนที่ทำผิด ระเบียบวินัยของห้องเรียนหรือของ โรงเรียน ข้าพเจ้าจะเข้มแข็งถึง ความผิดที่นักเรียนทำทุกครั้งที่พร้อม ทั้งบอกแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง	365	80.93	77	17.07	9	2.00

จากตารางที่ 19 ได้แสดงให้เห็นถึงระดับปัญหาของครูผู้ตอบแบบสอบถามในการ
ปลูกฝังค่านิยมค่านการมีวินัยในตนเอง ดังนี้

ในระดับการปลูกฝังที่ไม่มีปัญหา ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการที่จะ
ให้คำชมเชยกับนักเรียนที่ทำงานเสร็จเรียบร้อยด้วยความสามารถของนักเรียนเอง ซึ่งอยู่ใน
บทบาทของครูในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสื่อมและส่งเสริมให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมในทางที่ดี
คิดเป็นร้อยละ 89.14

ในระดับการปลูกฝังที่มีปัญหาน้อย ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัญหาน้อยมาก
ในการจัดให้นักเรียนมีหน้าที่และรับผิดชอบในชั้นเรียนและครูต้องคอยดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ
นักเรียน หน้าที่ที่ครูกระทำอยู่ในบทบาทที่ครูเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์เพื่อให้
เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัวคิดเป็นร้อยละ 35.92

ในระดับการปลูกฝังที่มีปัญหามากคือ การที่ครูให้การบ้านแล้ว ครูจะคอยย้ำเตือน
นักเรียนในการส่งงานหรือส่งการบ้านให้ตรงเวลา เป็นบทบาทของครูในฐานะเป็นผู้ป้องกัน
ทางเสื่อมและส่งเสริมให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมในทางที่ดีคิดเป็นร้อยละ 10.20

ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาหรือข้อคิดเห็นอื่น ๆ ของครูในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาในตนเอง โดยจะเสนอตามลำดับความสำคัญตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. เมื่อจัดให้เด็กเรียนเนื้อหาที่และรับผิดชอบในชั้นเรียน เช่น จัดเวรรักษาความสะอาดจัดเวรตรวจตราความเรียบร้อยของห้องเรียน ตรวจตราการทำงานของเด็กนักเรียน เป็นต้น ครูคอยดูการปฏิบัติงานของเด็กนักเรียน

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน เช่น เกีย่งงาน, ลี้หลังงาน (73)
- นักเรียนยังเล็กเกินไปไม่เคยชินกับการทำงาน ก่อให้เกิดอันตรายกับนักเรียน (10)
- นักเรียนมีการระต้องช่วยทางครอบครัว (10)
- ครูต้องสอนทุกกลุ่มวิชาจึงไม่มีเวลามาดูแลนักเรียนการปฏิบัติงานของนักเรียน (8)
- นักเรียนมีปัญหาเรื่องการเดินทางมาโรงเรียนจึงไม่ได้ทำหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมาย (6)
- อุปกรณ์ในการทำงานไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม (4)
- จำนวนนักเรียนน้อยได้รับหน้าที่ดูแลรับผิดชอบมากจึงทำหน้าที่ไม่ครบ (3)
- จำนวนนักเรียนมาก ครูน้อยจึงควบคุมดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง (2)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูควรควบคุมดูแลเอาใจใส่เสมอ (31)
- ใช้จิตวิทยาเพื่อให้เด็กมีความรับผิดชอบ เช่น จัดรางวัลสำหรับผู้รับผิดชอบในหน้าที่ จัดการประกวดสิ่งที่ได้รับมอบหมาย (18)
- ครูควรปลูกฝังนักเรียนตั้งแต่ชั้นเล็ก ๆ (10)
- ฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบตนเองมากขึ้น เช่น แบ่งงานกันทำผู้รับผิดชอบมาโรงเรียนแต่เช้า เป็นต้น (10)
- ครูและผู้ปกครองควรร่วมมือกันปลูกฝังความรับผิดชอบให้นักเรียน (9)
- ครูควรหาอุปกรณ์ในการทำงานให้เพียงพอ (5)
- เขียนรายชื่อผู้รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายไว้เต็มโดยทั่ว ๆ กัน (2)
- ควรมีการสอนเวียนเพื่อให้ครูมีเวลาว่างมากขึ้น (1)
- ทางราชการควรจัดบุคลากรให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน (1)

- ตัดงานที่มอบหมายให้เด็กทำให้น้อยลง (1)

2. เมื่อพบถึงขณะอยู่ในสภาพที่ไม่เรียบร้อย หรือไม่อยู่ในที่ซึ่งควรมี เช่นใน ห้องเรียน บริเวณโรงอาหาร ร้านค้าโรงเรียน สนามเด็กเล่น ฯลฯ ครูจะเอาใจใส่ดูแล บอกลดทอนใหม่การจัดทางถึงขณะเพื่อให้เด็กเรียนถึงขณะได้สะดวก

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนขาดความรับผิดชอบไม่นำขยะมาทิ้งในที่ ๆ จัดวางไว้ให้ (33)
- อุปกรณ์ไม้ดีและไม้ไม่เพียงพอแก่ความต้องการของนักเรียน (19)
- ผู้รับผิดชอบมาคุยเชิญเศษอาหารออกจากถังขยะ (6)
- เป็นการก้าวร้าวแทนที่ของผู้ซึ่งรับผิดชอบอยู่แล้ว (3)
- สถานที่ของโรงเรียนไม่เหมาะสม เป็นเอกเทศควบคุมดูแลลำบาก (2)
- นักเรียนนำถังขยะไปแล้วไม่นำมาเก็บที่ (2)
- ร้านค้าไม่ให้ความร่วมมือ (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ขจัดต้นเหตุอื่น ๆ

- ควรจัดหาอุปกรณ์ถังขยะที่ทนและมีจำนวนเพียงพอแก่นักเรียนโดยทางโรงเรียน ควรจัดงบประมาณทางด้านนี้ไว้ (28)
- ฝึกนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาด (17)
- ครูทุกคนต้องช่วยกันติดตามดูแลอย่างจริงจัง (12)
- ควรจะมีการอบรมการรักษาความสะอาดและกวาดน้ำโสโครกหรือสิ่งสกปรกเกี่ยวกับเรื่อง ความสะอาดมาให้แก่นักเรียนศึกษา (2)
- ควรทำความเข้าใจและประสานงานกับผู้รับผิดชอบหน้าพื้นที่ (2)
- ให้ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการต่อไป (2)
- ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรักษาความสะอาด (2)
- ลงโทษนักเรียนที่ไม่ทำเวร (2)
- การทำรั้วโรงเรียน (1)
- การโรงกวาดจักเหซยะเสมอ (1)

3. ครูดูแลให้นักเรียนมีระเบียบในการทำงาน เช่นให้นักเรียนมีระเบียบในการเขียนหนังสือ มีระเบียบในการจัดเก็บของ เมื่อทำงานเสร็จแล้ว เป็นต้น

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนขาดความรอบคอบขาดความรับผิดชอบในการทำงาน (46)
- นักเรียนยังเล็กน้อย ปรับตัวช้าไม่เร็วตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ (18)
- ครูไม่มีเวลา นักเรียนมีจำนวนมากครูดูแลไม่ทั่วถึง (13)
- นักเรียนนำพฤติกรรมทางบ้านมาใช้ มีปัญหาจากทางบ้าน (8)
- นักเรียนหลายมือไม่ตี (6)
- นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการมีระเบียบในการทำงาน (3)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูต้องเอาใจใส่ดูแลเสมอมีการกล่าวตักเตือนหรือลงโทษเมื่อนักเรียนทำงานไม่เป็นระเบียบ (32)
  - ทางโรงเรียนควรมีโครงการร่วมมือระหว่างครูในโรงเรียน เช่นมีการจัดประเภทผู้ที่ทำงานอย่างมีระเบียบ หรือมีโครงการจัดกักลายมือทุกชั้น (15)
  - ทางบ้านต้องให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน (5)
  - จัดหนังสือสื่อแทรกเพื่อให้เห็นความสำคัญของการรักษาความสะอาด (2)
  - ควรมีสำขปฏิบัติงานสอนให้เพียงพอ (1)
  - จัดอุปกรณ์การเรียนอย่างพอเพียง เช่นแจกอุปกรณ์กันเค็กที่มีปัญหาทางครอบครัว (1)
  - ครูทำเป็นตัวอย่างในเรื่องการทำงานเป็นระเบียบ (1)
  - ควรจัดตั้งชั้นอนุบาล เพื่อให้ความรู้ก่อนขึ้นชั้นประถมศึกษา (1)
  - ให้อาจารย์นักเรียนในการทำความสะอาดเก็บของอย่างเพียงพอ (1)
4. เมื่อมีการอบรมนักเรียนประจำสัปดาห์ ครูจะอธิบายหรือชี้แจงกฎระเบียบต่าง ๆ

ทั้งภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนให้นักเรียนทราบ

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนขาดวินัยในตนเอง ไม่ฟังขณะที่อบรมจึงไม่เข้าใจว่ากฎระเบียบมีไว้เพื่ออะไร จึงประพฤติฝ่าฝืนระเบียบและบางครั้งก็ลืมปฏิบัติตามกฎระเบียบ (27)
- ครูผู้สอนไม่ได้รับฝักขอรในการอบรมนักเรียนโดยตรง (9)
- ครูผู้รับฝักขอรในท่านนี้ไม่ร่วมมือในการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนขาดการติดตามผล (7)
- ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่นักเรียน (6)
- ครูเมื่อหมายการอบรมนักเรียนไม่เห็นความจำเป็นในการอบรม (2)

- นักเรียนมีประชาธิปไตยมากไป (1)
- สถานที่อบรมนักเรียนไม่เหมาะสม (1)
- ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ
- ต้องมีการอบรมทุกสัปดาห์ มีการย้ำเตือนเสมอและบ่อยครั้งควรมีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนจำกฎและนำไปปฏิบัติให้มากขึ้น เช่น เล่านิทาน เป็นต้น (22)
- ครูทุกคนต้องช่วยกันดูแลและเฝ้าระวังการอบรมต่อเนื่องและมีการติดตามผลของครูเวรคนก่อน (14)
- เมื่อนักเรียนทำผิดกฎให้มีการตักเตือน ลงโทษและเมื่อนักเรียนทำถูกต้องตามกฎมีการยกย่องชมเชยนักเรียน (4)
- ผู้บริหารเน้นกับครูในโรงเรียนทุกคนช่วยกันแก้ไขเรื่องกฎระเบียบอย่างจริงจัง (3)
- ทางโรงเรียนกับผู้ปกครองต้องร่วมมือกัน (3)
- ให้ครูประจำชั้นเป็นผู้อบรมชี้แจงนักเรียน เพราะครูใหญ่เข้าใจและรู้ความเป็นไปของนักเรียนว่ามีข้ออย่างไร (2)
- ฝึกให้นักเรียนอบรมดูแลกันเอง (1)
- ให้ครูประจำชั้นเป็นผู้เข้มงวดกับนักเรียนในชั้นของตน (1)
- ทางโรงเรียนควรมีสถานที่อบรมของโรงเรียนเอง (1)

5. ครูแนะนำให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเก็บของในระเบียบเรียบร้อย เช่น เครื่องมือทำความสะอาดห้องเรียนหรือของใช้ส่วนตัวของนักเรียน เป็นต้น

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของความมีระเบียบเรียบร้อยขาดความรับผิดชอบ ไม่รักษาของส่วนรวม ขาดความละเอียดละอในการทำให้เป็นระเบียบเรียบร้อย (42)
- ผู้ปกครองทางบ้านมิได้รับช่วงนโยบายของทางโรงเรียน (8)
- เนื่องจากไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์ของใช้โดยเฉพาะจึงไม่รับกับที่ครูแนะนำนักเรียนไป (5)
- ครูประจำชั้นมิได้สอนทุกวิชาจึงมิได้ทวนถามเรื่องความเป็นระเบียบเรียบร้อยโดยตรง (4)
- นักเรียนส่วนใหญ่เมื่อใช้ของแล้วยังไม่รู้วิธีเก็บรักษา (2)
- นักเรียนไม่ฟังเวลาตักเตือน (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ข้อหา/ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- ครูต้องพูดคุยกับเด็กบ่อย ๆ ถึงเรื่องความเป็นระเบียบเรียบร้อย (15)
- ฝึกให้นักเรียนทำงานให้เป็นระเบียบทำงานรวดเร็วเป็นนิสัย (8)
- ครูดูแลติดตามให้นักเรียนทำเป็นระเบียบเป็นประจำ (5)
- ครูช่วยจัดหาอุปกรณ์ในการทำงานและจัดหาที่เก็บให้แก่นักเรียน (4)
- มีการจัดประกวดความเรียบร้อยประจำวันหรือยกย่องผู้มีระเบียบให้เป็นตัวอย่างแก่เพื่อน (3)
- จัดให้นักเรียนหรือมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนดูแลกันเอง (3)
- ครูต้องปลูกฝังค่านิยมในการเก็บรักษาของ ทั้งของส่วนตัวและส่วนรวม (2)
- เมื่อนักเรียนไม่ทำงานเป็นระเบียบควรมีการเรียกมาเตือนและบอกวิธีแก้ไขเป็นรายบุคคล (2)
- ทางโรงเรียนควรมีบทลงโทษที่เคร่งครัด เมื่อนักเรียนไม่ทำงานอย่างเป็นระเบียบ (2)
- ครูควรทำเป็นตัวอย่างหรือทำร่วมกับนักเรียน (1)
- ครูควรตั้งเป็นกฎระเบียบให้นักเรียนทราบ (1)
- ครูให้เวลาในการเก็บของให้เป็นระเบียบมากกว่านี้ (1)
- ควรจัดทำสไลด์หรือภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ให้นักเรียนดูประกอบ (1)
- ครูควรขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง (1)

6. ขณะสอนนักเรียน ครูสอดแทรกเรื่องวินัยโดยสนทนากับนักเรียนถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่นักเรียนไม่ควรทำ เช่น การขว้างน้ำลายในที่ไม่สมควร การทิ้งเศษอาหาร เศษกระดาษ ถูพลาสติกไม่เป็นที่ การถอนต้นไม้ หักกิ่งไม้ ในโรงเรียนและขีดเขียนในที่ซึ่งไม่สมควรเขียน เป็นต้น

สาเหตุของปัญหา

- ครูดูแลไม่ทั่วถึง เนื่องจากนักเรียนมีจำนวนมากและนักเรียนปฏิบัติตามครูเฉพาะในโรงเรียน แต่ในชุมชนครูควบคุมไม่ถึง (10)
- มีเวลาน้อยครูจึงสอดแทรกไม่ทันทุกเรื่อง
- นักเรียนอวกดีไม่เชื่อฟังหรือปฏิบัติตามที่ครูสอนและนักเรียนเอาอย่างกัน คนหนึ่งทำให้อีกคนหนึ่งก็ทำได้ (3)
- ครูสนใจท่านอื่นมากกว่าที่จะสั่งสอนท่านนี้ (1)

- เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนครูประจำชั้นไม่จำเป็นต้องทุกเรื่องนี้อีก (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกติกาดูอื่น ๆ

- ครอบบรมศักดิ์เตือนใหม่มากขึ้น โดยยกตัวอย่างและสื่อทเรดในทุกวิชา (24)
- ตั้งเวรให้นักเรียนดูแลรับผิดชอบกันเอง (10)
- การมีโครงการส่งเสริมในค่านการมีระเบียบวินัยมีการให้รางวัลผู้ทำดี (10)
- ครูต้องคอยดูแลติดตามผลจากที่ไปทุกไปแล้ว (4)
- ครูทุกคนต้องร่วมมือกันสอดส่องดูแล (3)
- เน้นในค่านการปฏิบัติเสียเลย (1)

7. เมื่อครูหิบบของใช้จากที่ใดไป ครูจะนำมาเก็บที่เดิม เช่น ซอเล็ก แปรลงม
กระถาง หนังสือ เป็นต้น

สาเหตุของปัญหา

- บางครั้งงานยุ่งจนลืม (7)
- ครูเป็นแบบอย่างแล้วแต่นักเรียนก็ไม่ทำตาม (4)
- บางครั้งที่เก็บอยู่ไกลจากห้องเรียนจึงไม่นำไปเก็บ (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกติกาดูอื่น ๆ

- ครูก็ต้องฝึกทำทุกวันจนเคยชินจะได้ไม่ลืม (5)
- ครูต้องคอยติดตามดูว่านักเรียนทำตามครูหรือไม่ (3)
- ครูทุกคนควรร่วมมือกัน (1)

8. เมื่อตั้งข้อกำหนดหรือระเบียบในห้องเรียนอย่างไร ครูจะปฏิบัติตามข้อกำหนด
หรือระเบียบนั้นด้วย เช่น การเข้าแถวชื่อของ การจัดของให้เป็นระเบียบ ทั้งขณะในที่ตั้ง
จัดไว้ให้ เป็นต้น

สาเหตุของปัญหา

- บางครั้งครูรีบร้อนไม่มีเวลาหรือนางทำงานมีมากที่ต้องรับทำจึงไม่ได้ทำตามระเบียบ (5)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกติกาดูอื่น ๆ

- ครูทุกคนในโรงเรียนควรร่วมมือกันทำเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน (8)
- ครูต้องมีอุดมการณ์ โครงการและแผนการ (1)

9. ครูจัดโต๊ะทำงานของตนเองให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นกิจวัตรประจำวัน

สาเหตุของปัญหา

- ไม่มีเวลาจัดโต๊ะทำงาน เนื่องจากงานสอนมาก: (7)
- เพื่อนครูขออนำของมาฝากที่โต๊ะ หรือมาชิมของที่โต๊ะแล้วไม่เก็บที่ (4)
- ครูหลายคนใช้โต๊ะร่วมกันจึงไม่เป็นระเบียบ (2)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ให้นักเรียนช่วยจัด (4)
- ควรทำชั้นวางหนังสือและวางของอื่น ๆ (1)

10. เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จเรียบร้อยด้วยความสามารถของตนเอง ครูจะให้ทำชมเชย

สาเหตุของปัญหา

- การชมเชยมากไปนักเรียนเห็นเป็นเรื่องธรรมดาไม่ค่อยสนใจ (5)
- นักเรียนที่ไม่ได้รับการชมเชยสร้างปัญหา (3)
- ครูสอนหลายวิชาไม่มีเวลาทำให้อุณหภูมิการทำงานของนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ควรชมเชยเมื่อผลงานดีขึ้นเท่านั้น (5)
- ทางราชการควรจัดครูจากโรงเรียนที่มีครูเกินมาให้โรงเรียนที่มีครูน้อย (1)

11. เมื่อครูให้การบ้านนักเรียน ครูจะคอยย้ำเตือนนักเรียนในการส่งงาน

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่ยอมทำการบ้านมาส่ง เนื่องจากเบื่อการทำงาน ขาดความรับผิดชอบ (76)
- นักเรียนต้องช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านและพ่อแม่ก็ไม่สนใจว่าเด็กจะมีงานจากโรงเรียนหรือไม่ (22)
- นักเรียนลืมนำการบ้านมา (11)
- นักเรียนไม่เข้าใจการบ้านจึงไม่ทำมา (8)
- ครูผู้สอนมีหลายคนแต่ละคนให้งานไม่สัมพันธ์กันงาน ที่ให้นักเรียนจึงมากไม่สามารถส่งทันกำหนด (2)
- นักเรียนต้องเรียนศาสนาอิสลามในตอนเย็นจึงไม่มีเวลาทำการบ้าน (1)
- นักเรียนขาดอุปกรณ์การเรียน (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง (22)

- มีการให้ความสำคัญในการทำงาน เช่น พுகขมเขย และมีการลงโทษบ้างถ้ามีเหตุผลในการไม่ทำงานมีไม่เพียงพอ (14)
- ขำเตือนเรื่องการส่งงานให้บ่อย ๆ (11)
- ครูให้นักเรียนทำงาน ที่โรงเรียนให้เสร็จไปเลย (9)
- ครูต้องหาสาเหตุที่แท้จริงให้ได้เพื่อแก้ไขและสนใจนักเรียนที่มีปัญหาให้มากขึ้น (6)
- ครูต้องอธิบายการบ้านหรืองานของนักเรียนให้เข้าใจก็ (6)
- ครูควรถามนักเรียนก่อนให้การบ้านว่ามีการบ้านมากน้อยเพียงใดจะได้ให้การบ้านให้เหมาะสม ลดการบ้านให้น้อยลง (4)
- ชี้แจงให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์ของการส่งการบ้านให้ตรงเวลา มีการกำหนดเวลาการส่งงานที่แน่นอนและให้นักเรียนจัดทำตารางเวลาทำการบ้าน (4)
- ตั้งเป็นกฎนักเรียน (2)
- จัดหาอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนเท่าที่จะทำได้ (1)

12. หลังจากอบรมสั่งสอน เรื่องระเบียบวินัยแล้ว ครูจะติดตามดูแลให้นักเรียนเก็บของให้ถูกต้องและมีระเบียบในการทำงาน

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนขาดการรับผิดชอบ (13)
- ครูก็ไม่มีความติดตาม (9)
- นักเรียนทำเป็นนิสัย (9)
- อคติพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น ทางบ้าน (5)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูติดตามผลงานส่งส่งถูกต้องเวลาฝึกให้เป็นนิสัย (11)
- ครูอธิบายให้เข้าใจถึงความรับผิดชอบ (9)
- ให้นักเรียนฝึกทำซ้ำบ่อย ๆ (4)
- ทางโรงเรียนและทางบ้านต้องประสานงานกัน (4)
- ฝึกให้นักเรียนเป็นผู้ดูแลตนเอง (3)
- มีการลงโทษหรือมีแรงเสริมบ้าง (3)
- ทางราชการควรจัดครูจากโรงเรียนที่เกินมาให้โรงเรียนที่ขาดแคลนครู (3)

13. เมื่อให้นักเรียนตั้งเศษขยะไม่เป็นที่ ครูจะตั้งเตือนและให้นักเรียนช่วยกันนำเศษขยะนั้นไปทิ้งให้ถูกที่ทันที

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนชอบทิ้งเวลาครูเหลือ เวลาครูให้ทิ้งจะเกียจกัน (12)
- นักเรียนมีนิสัยติดตัวมาจากบ้าน (5)
- นักเรียนมีจำนวนมากควบคุมไม่ทั่วถึงนักเรียนยังทิ้งขยะไม่เป็นที่ (4)
- นักเรียนที่ยังเล็กไม่ค่อยเข้าใจกฎระเบียบ (1)
- ครูมีเวลาน้อย (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูคอยดูแลตักเตือนและติดตามผลทุกครั้ง (11)
- ฝึกให้นักเรียนมีนิสัยรักษาความสะอาดตั้งแต่ชั้นเล็ก ๆ (7)
- จัดเวรนักเรียนคอยดูแลรับผิดชอบและช่วยเก็บเศษกระดาษ (5)
- ออกเป็นกฎข้อบังคับของโรงเรียน (1)
- ขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง (1)
- ลงโทษผู้ที่ทำผิดระเบียบของโรงเรียน (1)

14. เมื่อนักเรียนส่งงานไม่ตรงเวลา ครูจะถามหาสาเหตุและว่ากล่าวตักเตือนทันที โดยไม่ปล่อยปละละเลย

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนขาดการรับผิดชอบ (34)
- นักเรียนต้องช่วยหางบ้านทำงาน (16)
- ครูไม่มีเวลาในการติดตามดูแลเนื่องจากงานมาก (2)
- งานที่ให้จากโรงเรียนมากเกินไป (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- มีการเสริมแรงและลงโทษบ้างเพื่อให้นักเรียนทำงานนั้นให้เสร็จ (14)
- ฝึกนักเรียนให้ส่งงานตรงเวลา สอนให้นักเรียนจัดเวลาในการทำงานบ้าน (8)
- ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้อาใจใ้แก่นักเรียน (7)
- ครูชี้แจงผลเสียของการไม่ตรงเวลาให้นักเรียนฟัง (5)

- ครูดูแลให้ทำให้เสร็จไปเลย (4)
- ครูสอนซ่อมเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล (3)
- ให้เพื่อนนักเรียนเนั้นว่าจะต้องส่งงานไปบ้าง (2)
- ทางราชการจัดครูจากโรงเรียนที่เกินมาให้โรงเรียนที่ขาดแคลนครู (2)
- ครูอธิบายงานที่ทำให้กระจ่าง (1)
- ครูผ่อนผันเวลาส่งให้ (1)

15. เมื่อมีการลงโทษนักเรียนที่ทำผิดระเบียบวินัยของห้องเรียนหรือของโรงเรียน ครูจะชี้แจงถึงความผิดที่นักเรียนทำทุกครั้งพร้อมทั้งบอกแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง.

สาเหตุของปัญหา

- ลงโทษแล้วยังฝ่าฝืนระเบียบวินัย (4)
- ผู้ปกครอง เข้าข้างบุตรตนจึงทำให้นักเรียนขาดระเบียบและกฎเกณฑ์และนักเรียนนำมาปฏิบัติที่โรงเรียน (3)
- ครูมีอารมณ์กับนักเรียนจึงไม่ชี้แจงความผิด (1)
- นักเรียนแสดงปฏิกิริยาไม่พอใจ เมื่อถูกลงโทษ (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- การลงโทษนั้นต้องเป็นวิธีสุดท้ายหลังจากเตือนหลายครั้งแล้ว (7)
- เมื่อครูว่ากล่าวตักเตือนและลงโทษแล้วครูควรติดตามว่าได้ปฏิบัติตามหรือไม่ (3)
- ครูอย่าควมลงโทษนักเรียนจนขาดสติควรใช้เหตุผลในการตัดสิน (2)
- กฎของโรงเรียนและข้อตกลงในการลงโทษต้องเขียนบอกให้นักเรียนทราบ (2)
- ต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจในเหตุที่จำเป็นในการลงโทษนักเรียน (1)
- การลงโทษไม่ควรเป็นการเขินอายแต่เป็นการให้ทำงานแทน (1)
- ครูทุกคนต้องร่วมมือกัน (1)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหา และข้อคิดเห็นอื่น ๆ ในการปลูกฝังค่านิยมค่านการมีวินัยในตนเอง หอจะสรุปได้ว่าตามความ คิดเห็นของครูเห็นว่าสาเหตุของปัญหาในการปลูกฝังบพทาหครูทั้ง 5 บทบาทมีปัจจัยหลายประการ ดังนี้

สาเหตุของปัญหามาจากตัวครู ได้แก่ ครูมีงานมากไม่มีเวลา ครูผู้สอนไม่ได้รับฝึกชอ
 โดยตรงเกี่ยวกับการปลูกฝัง ครูไม่ร่วมมือกันในการปลูกฝัง ครูไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้อง
 อบรมเรื่องนี้บ่อย ๆ ครูประจำชั้นไม่ได้สอนทุกวิชาจึงควบคุมและปลูกฝังค่านิยมค่านการมีวินัย
 ในตนเองไม่ได้เต็มที่ บางครั้งขณะที่มีเหตุการณ์ซึ่งเด็กแสดงพฤติกรรมไม่มีวินัยในตนเอง
 ครูก็มีอารมณ์ไม่แข็งแรงนักเรียนก่อนการลงโทษ

สาเหตุจากตัวนักเรียน นักเรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่ตรงเวลา นักเรียนยังเล็ก
 เกินไปในการรับผิดชอบงานบางอย่าง นักเรียนต้องรับผิดชอบที่บ้านด้วยทางโรงเรียนด้วย
 นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการมีระเบียบวินัย นักเรียนขาดความรอบคอบในการรับผิดชอบ
 งานที่ได้รับ นักเรียนบางคนอาจคิดไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของครูในเรื่องการมีระเบียบวินัย
 นักเรียนแสดงกิริยาไม่พอใจเมื่อถูกลงโทษ

สาเหตุจากผู้ปกครอง ผู้ปกครองไม่เอาใจในนักเรียน ผู้ปกครองให้เด็กทำงานบ้าน
 โดยไม่สนใจว่าเด็กจะมีงานจากโรงเรียนหรือไม่ ผู้ปกครองไม่เป็นตัวอย่างที่ดีด้านความประพฤติ
 เด็กจึงคิดนิสัยมา ผู้ปกครองไม่ทำความเข้าใจกับทางโรงเรียน ชอบเข้าข้างบุตรของตน
 ขาดเหตุผล

สาเหตุจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์การทำงานไม่พอไม่เหมาะสม ไม่มีที่เก็บ
 อุปกรณ์ สุนัขชอนมาคุ้ยเขี่ยถังขยะ สถานที่ของโรงเรียนไม่มีขอบเขตเป็นเอกเทศควบคุมดูแล
 ล้ำมาก ร้านค้าไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน สถานที่อบรมนักเรียนไม่เหมาะสม
 นักเรียนต้องเรียนศาสนาอิสลามในตอนเย็นไม่มีเวลาทำการบ้านที่ครูมอบหมาย

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขและข้อกิดเห็นอื่น ๆ ในการแก้ไขทางคานตัวครู
 กือทางราชการควรจัดหาครูไว้พอในโรงเรียน ผู้บริหารต้องเป็นผู้เน้นให้ครูร่วมมือกันในการ
 ปลูกฝังเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของครูผู้หนึ่งใดในกรณีที่ครูไม่มีเวลาให้นักเรียนดูแลกันเอง
 เพื่อช่วยคงโทษบ้าง และในกรณีที่ใช้อารมณ์ลงโทษนักเรียนครูใช้เหตุผลในการลงโทษ ส่วนด้าน
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขตัวนักเรียนคือ ถ้อย ๆ ฝึก ถ้อย ๆ อบรมกันไปเพื่อให้ นักเรียนรับ
 ฝึกชอ ครูควรให้แรงเสริม เพื่อให้ นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย ครูควรรหาสาเหตุที่
 แท้จริงที่ทำให้ นักเรียนไม่สามารถทำหน้าที่เป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเองได้ ครูจะต้องดูแล
 และติดตามผลการทำงานของนักเรียนเสมอ และเมื่อต้องลงโทษนักเรียน ครูต้องใช้เหตุผล
 ในการลงโทษ นักเรียน ในข้อเสนอแนะในการแก้ไขผู้ปกครอง ทางโรงเรียนต้องขอ

ความร่วมมือกับผู้ปกครองต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจว่าควรจะช่วยเด็กของเขาอย่างไร และเมื่อมีกรณีที่ต้องลงโทษนักเรียนให้ทางโรงเรียนทำความเข้าใจกับทางบ้านชี้แจงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องทำการลงโทษนักเรียน ส่วนสาเหตุที่มาจากสิ่งแวดล้อมข้อเสนอแนะในการแก้ไขก็คือ ทางโรงเรียนควรจัดหางบประมาณที่จะนำไปซื้ออุปกรณ์ในการทำงานให้เพียงพอ ทางโรงเรียนควรหาถังขยะที่ทนเป็นมาตรฐานและให้การโรงจัดขยะเสมอ ทางโรงเรียนควรจัดทำรั้วโรงเรียนเพื่อให้โรงเรียนมีขอบเขตเป็นเอกเทศ ทางโรงเรียนต้องขอความร่วมมือกับร้านค้าและในกรณีที่นักเรียนต้องเรียนศาสนาอิสลาม ครูต้องพิจารณาในการให้งานนักเรียนโดยจะให้นักเรียนทำงานให้เสร็จที่โรงเรียนเลย เพื่อไม่ให้มีปัญหาดังกล่าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 จำนวนและค่าร้อยละของตัวอย่างประชากร จำแนกตามปัญหาในการปลูกฝัง
 กำนันทมิให้แก่แก่นักเรียนด้านการมีสำนึก

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(1) <u>บทบาทในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและ</u> <u>สถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จาก</u> <u>ประสบการณ์และฝึกการปรับตัว</u>						
1. เมื่อให้นักเรียนทำงานใด ๆ ก็ตาม ข้าพ เจ้าจะกำหนดข้อตกลงในการทำงานกับ นักเรียน เช่นทำงานที่ครูมอบหมายให้ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงทำงานส่วนตัว อย่างอื่นต่อไปได้	354	78.49	87	19.29	10	2.22
2. ในการสอนข้าพเจ้ากระตุ้นหรือเร้าใจให้ นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน โดยวิธี การใช้ข้อสัญญาหรือการตั้งรางวัลเป็นสิ่ง เร้า	344	76.27	91	20.18	16	3.55
3. ในการสอนข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้นักเรียน เป็นผู้กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไข และ ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือเงื่อนไขนั้น เช่น นักเรียนเป็นผู้กำหนดระยะเวลาการส่ง งานเองว่าสามารถจะส่งได้เมื่อใดและ ต้องส่งตามเวลาที่ใดตกลงกันไว้ด้วย	320	70.95	107	23.73	24	5.23
(2) <u>บทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสารความรู้</u> <u>และขอให้จริงจังงานจริยธรรมและวัฒนธรรม</u> <u>แก่เด็ก</u>						

ตารางที่ 20 (ต่อ)

	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ในการสอน ข้าพเจ้าเล่านิทานหรือความเชื่อ ถือทางศาสนาเกี่ยวกับการมีสิ่งจะให้นักเรียน ฟัง	377	83.59	69	15.30	5	1.11
5. ในขณะสอน ข้าพเจ้าชี้แจงให้นักเรียนฟังว่า การเป็นคนที่ดีควรอย่างจริงจังและรักษาคำพูด ที่พูดนั้นเป็นคนที่ทุกคนอยากคบหาสมาคมด้วย	390	86.47	57	12.64	4	0.89
6. ขณะทำการสอนข้าพเจ้าพูดสอดแทรกให้ นักเรียนเห็นผลดีของการทำตามที่ถูกไว้และ เห็นผลเสียของการไม่ทำตามคำพูดของตน เอง	376	83.37	73	16.19	2	0.44
(3) <u>บทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้ เลียนแบบ</u>						
7. เมื่อข้าพเจ้าสัญญากับนักเรียนไม่ว่าเรื่องใด ก็ตาม ข้าพเจ้าต้องทำตามสัญญานั้น เช่น นักสอนพิเศษ ข้าพเจ้าจะมาตามนักเรียนหรือ สัญญาว่าจะให้รางวัลกับผู้มีความประพฤติ เรียบร้อย ข้าพเจ้าจะทำตามสัญญานั้น	400	88.69	44	9.76	7	1.55
8. ขณะที่ข้าพเจ้าสัญญาหรือตกลงกับนักเรียน ข้าพเจ้าจะพูดจริงจังไม่พูดเล่น หรือพูดที่ เล่นที่จริง ทั้งนี้เพื่อให้มีความน่าเชื่อถือใน คำพูด	403	90.47	43	9.53	-	-
9. เมื่อมีเหตุต้องผิดสัญญากับนักเรียน ข้าพเจ้า จะขอโทษและชี้แจงให้นักเรียนทราบเหตุผล และตกลงกับนักเรียนใหม่โดยไม่ให้ใจเฉย	401	88.91	49	10.86	1	0.22

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(4) บทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสื่อม และเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดี						
10. เมื่อนักเรียนทำตามสัญญาหรือข้อตกลง ข้าพเจ้าจะยกย่องนักเรียนผู้นั้นให้เพื่อนนักเรียนหรือคนอื่น ๆ ทราบโดยทั่วกัน เพื่อเป็นกำลังใจแก่นักเรียน	404	89.58	45	9.98	2	0.22
11. เมื่อนักเรียนตกเป็นผู้ต้องสงสัยในกรณีขโมยของเพื่อนหรือกรณีอื่น ๆ ซึ่งเป็นกรณีที่ให้นักเรียนพูดความจริง ข้าพเจ้าจะต้องสืบหาสาเหตุหาข้อมูลที่แท้จริงก่อนที่จะกล่าวโทษนักเรียน	355	78.71	78	17.30	18	3.99
12. เมื่อนักเรียนพยายามทำตามสัญญาหรือข้อตกลงที่ให้ไว้ ข้าพเจ้าจะติดตามดูแลสนับสนุนและให้กำลังใจ เพื่อให้นักเรียนทำตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น	380	84.29	65	14.41	6	1.33
(5) บทบาทในฐานะเป็นผู้แก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อมแล้ว ให้กลับตัวใจและประพฤติดี						
13. เมื่อนักเรียนไม่ตั้งใจทำผิดสัญญา ข้าพเจ้าจะให้โอกาสแก่นักเรียน เพื่อให้เขาได้แก้ตัวอีกครั้งหนึ่ง	380	84.26	67	14.86	4	0.89

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14. เมื่อนักเรียนไม่ทำตามสัญญา หรือข้อตกลง ข้าพเจ้าจะตกใจและขี้ใจจนให้เห็นผลเสียที่เกิดขึ้นของการไม่ทำตามสัญญานั้น	362	80.27	79	17.52	10	2.22
15. เมื่อนักเรียนไม่สามารถทำตามสัญญาที่ให้ไว้ได้ ข้าพเจ้าไม่ปล่อยปละละเลยจะรับผิดถามเหตุผลและหาทางแก้ไขทันที	360	79.82	75	16.63	16	3.55

จากตารางที่ 20 ได้แสดงให้เห็นถึงระดับปัญหาของครูผู้ตอบแบบสอบถามในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษา ดังนี้

ในระหว่างการปลูกฝังที่ไม่มีปัญหา ก็ขณะที่ครูให้สัญญาหรือตกลงกับนักเรียน ครูจะพูดจริงจริงไม่พูดเล่นหรือพูดที่เล่นที่จริง เพื่อให้นักเรียนเชื่อถือในคำพูด ซึ่งเป็นบทบาทในการเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบ คิดเป็นร้อยละ 90.47

ในระหว่างการปลูกฝังที่มีปัญหาน้อยและปัญหามากถือเป็นการสอนครูจะเป็นโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไข และปฏิบัติตามข้อตกลงหรือเงื่อนไขนั้น ซึ่งอยู่ในบทบาทที่ครูเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัว คิดเป็นร้อยละ 23.73 และ 5.32 จากระดับปัญหาน้อยและปัญหามากตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาหรือข้อคิดเห็นอื่น ๆ ของครูในการปลูกฝังค่านิยมต้านการมีสัจจะโดยเสนอตามลำดับความสำคัญของความผิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

1. เมื่อให้นักเรียนทำงานใดก็ตาม ครูจะกำหนดข้อตกลงในการทำงานกับนักเรียน เช่นทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงทำงานส่วนตัวอย่างอื่นต่อไปได้

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่ทำตามข้อกำหนดที่ให้ไว้ ขาดการรับผิดชอบ (15)
- นักเรียนจะทำงานอย่างไม่ตั้งใจ และรีบทำเพื่อจะทำงานอย่างอื่นที่ตนชอบ. (5)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญห/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูต้องคอยสนใจดูนักเรียนเวลาทำงานและคอยเตือนให้ทำตามข้อตกลง (5)
- ข้อตกลงที่ให้กับนักเรียนต้องเน้นความตั้งใจในการทำงานเสร็จเร็วและเรียบร้อย แล้วจึงทำงานอย่างอื่นได้ (3)
- ข้อตกลงที่จะให้กับนักเรียนต้องเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ และไม่ยากเกินความสามารถของนักเรียน (2)
- ควรมีมาตรการเช็คขาดในคำสั่ง ลัวทำงานไม่ทันให้ทำในเวลาว่าง (2)

2. ในการสอนครูกระตุ้นหรือเร้าใจให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนโดยวิธีการใช้ข้อสัญญาหรือการตั้งรางวัลเป็นสิ่งเร้าใจ

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนจะเคยตัวกับการมีของแลกเปลี่ยนในการทำงานแต่ละครั้ง (10)
- ถึงจะตั้งรางวัลหรือใช้ข้อสัญญานักเรียนบางคนก็ไม่ได้ผล (8)
- สอนนักเรียนเป็นจำนวนมากและหลายกลุ่มวิชา บางครั้งสับสนในข้อสัญญาที่ให้กับนักเรียน (3)
- ส่วนมากคนที่ตั้งใจเรียนก็จะเป็นคนเดิมอยู่เสมอ (1)
- จะเกิดการดีเมื่อต้องเข้ากลุ่ม นักเรียนจะรังเกียจเพื่อนที่เรียนอ่อนเพราะจะทำให้ไ้รางวัลน้อย (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- รางวัลควรให้เป็นบางครั้งบางคราว (11)
- ไม่ควรสัญญากับนักเรียนเป็นรางวัลแต่เน้นการอยู่ร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และครูควรกระตุ้นให้เด็กแสดงความสามารถเฉพาะตัวและครูให้การยกย่องชมเชย ต่อหน้าเพื่อน ๆ (6)
- ถ้านักเรียนไม่ทำตามข้อตกลง ก็ให้ตั้งกฎและมีบทลงโทษ (3)
- ควรถามความต้องการของนักเรียน ก่อนจะมีข้อตกลง (1)

3. ในการสอนครูเปิดโอกาสให้นักเรียน เป็นผู้กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไข และปฏิบัติตามข้อตกลงหรือเงื่อนไขนั้น เช่น นักเรียนเป็นผู้กำหนดระยะเวลาการทำงานว่าจะส่ง ใต้อีก และต้องส่งตามเวลา ที่ได้ตกลงกันไว้ด้วย

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนขาดการรับผิดชอบเพราะให้ข้อสัญญาแต่ผิดสัญญาไม่ส่งงานตามข้อสัญญา (30)
- ระดับสติปัญญาของนักเรียนแตกต่างกัน ความสามารถต่างกันจึงกำหนดเวลาให้ เท่ากันไม่ได้ จึงต้องมียืดหยุ่นบ้าง (7)
- นักเรียนยังเล็กยังกำหนดเวลาเองไม่ได้ (6)
- ถ้าให้กำหนดระยะเวลาการทำงานจะทำให้ช้าและเรียนจบไม่ทันหลักสูตร (3)
- นักเรียนที่ส่งไม่ทันตามข้อตกลงทำให้เพื่อนเสียเวลาไปด้วย (1)
- นักเรียนมีงานมาก ใช้ข้อตกลงกำหนดเวลาแน่นอนไม่ได้ (1)
- นักเรียนต้องรองกับครูมากเกินไป (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ให้โอกาสให้นักเรียนกำหนดเวลาเองบ้างตามความเหมาะสมแก่เด็ก ๆ ควรทำนาน ๆ ครั้ง (10)
- ข้อตกลงต้องกำหนดให้แน่นอนและก่อนตกลงต้องดูความสามารถของนักเรียน ก่อนกำหนดเวลา (5)
- ครูควรกำหนดระยะเวลาเอง (4)
- กล่าวตักเตือนหรือมีบทลงโทษทุกครั้งที่นักเรียนไม่ทำตามสัญญา (4)
- ครูคอยดูแลนักเรียนที่ทำงานช้าเมื่อครบกำหนดอาจต้องมีการผ่อนผันบ้าง (3)

- ใช้ระบบประชาธิปไตยให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจที่ไม่ทำตามเวลา (2)
  - ให้นักเรียนคุมเวลาตัวเอง และให้นักเรียนเล็งช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน (2)
  - ครูคอยชี้แจงก่อนเกิดเหตุการณ์ (1)
  - เมื่อนักเรียนตกลงกันเองไม่ได้ ครูทำหน้าที่สรุปโดยใช้เหตุผลหาข้อยุติ (1)
4. ในการสอน ข้าพเจ้าเล่านิทานหรือความเชื่อทางศาสนาเกี่ยวกับการมีสิ่งจะให้

นักเรียนฟัง

สาเหตุของปัญหา

- บางกลุ่มวิชาไม่สามารถนำมาสอศแทรกเกี่ยวกับนิทานกรมีสิ่งจะโต (8)
- ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการเล่านิทาน (3)
- มีเนื้อหาไม่มีความน่าสนใจ (1)
- นักเรียนเห็นเป็นเพียงนิทานจึงไม่เชื่อ (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ทางโรงเรียนหรือทางราชการควรจัดให้มีหนังสือไว้ให้นักเรียนอ่าน (3)
- แกนีสัยเขาไม่ได้ นอกจากให้เขาทำนอกลง (1)
- ครูควรอ่านนิทานให้มาก (1)
- หาอัตราครูเพิ่มเพื่อให้ครูมีเวลามากขึ้นเพื่อจะสอศแทรกเรื่องนี้ได้ (1)

5. ในขณะที่สอนครูชี้แจงให้นักเรียนฟังว่าการเป็นคนที่ดีอย่างจริงจังและรักษาคุณค่า

ที่ทุกคน เป็นคนที่ทุกคนอยากคบหาสมาคมด้วย

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่เชื่อฟังเป็นนิสัยของนักเรียนเอง (4)
- ครูสอนแต่เนื้อหา ไม่มีเวลามาชี้แจงเรื่องนี้ (3)
- ครูไม่เห็นประโยชน์ในเรื่องนี้สิ่งแวกล้อมสังคมเปลี่ยนไป (2)
- นักเรียนเอนเอียงไปตามสิ่งแวกล้อม เช่นที่บ้านและเพื่อนบ้านของนักเรียน (2)
- ครูไม่เห็นความจำเป็นที่จะพูดเรื่องนี้ก็ เพราะมีสอนในกลุ่มเสริมสร้างลักษณะนิสัยอยู่แล้ว (1)
- ครูไม่ใกล้ชิดตามผล (1)
- นักเรียนไม่ตั้งใจฟัง ขณะที่ครูพูดสอศแทรก (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- เมื่อนักเรียนทำพฤติกรรมนี้ครูจะตักเตือนชี้แจงและบางครั้งอาจจำเป็นต้องลงโทษ (4)
- ผู้ใหญ่รอบตัวนักเรียนควรทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี (3)
- ทางโรงเรียนและที่บ้านควรร่วมมือกันแก้ไขนักเรียน (1)
- ครูควรรหาสาเหตุของการทุปถุ (1)
- ควรจัดเวลาเฉพาะเพื่อชี้แจง เล่านิทานเกี่ยวกับสิ่งจะ (1)

6. ขณะทำการสอนครูทักสอดแทรกให้นักเรียนเห็นผลดีของการทำตามที่ถูกไว้ และเห็นผลเสียของการไม่ทำตามคำพูดของตนเอง

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่สนใจไม่ตั้งใจฟัง นักเรียนยังเล็กเกินไป (4)
- เป็นเพราะสิ่งแวดล้อมที่บ้าน (1)
- ครูมีเวลาน้อยจึงไม่ได้สอดแทรก (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญห/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ยกตัวอย่างเป็นนิทานประกอบ (4)
- ทางโรงเรียนควรจัดเวลาเฉพาะในการชี้แจง เล่านิทานเกี่ยวกับสิ่งจะในช่วงเช้าแถวตอนกลางวัน (1)
- ครูต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน (1)
- ครูควรทำเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน (1)
- จัดอบรมผู้ปกครอง (1)

7. เมื่อครูสัญญากับนักเรียนไม่ว่าเรื่องใดก็ตามครูต้องทำตามสัญญานั้น เช่นนักเรียนพิเศษ ครูจะมาตามนัด หรือสัญญาว่าจะให้รางวัลกับผู้มีคุณความประพฤติเรียบร้อย ครูจะทำตามสัญญานั้น

สาเหตุของปัญหา

- ครูมีการปฏิบัติงานบางครั้งสัญญาอะไรไว้กับนักเรียนก็ลืมหรือต้องเลื่อนเวลาไป (6)
- ตัวนักเรียนมีปัญหาไม่มาตามที่ให้สัญญาไว้กับครู (3)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญห/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูพยายามทำตามข้อสัญญานั้นให้ได้ (3)

- ครูต้องไม่ใช้วิธีการนี้บ่อยครั้งเกินไป (2)
- ครูและผู้ปกครองควรร่วมมือกันเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน (2)

8. ขณะที่ครูสั่งงานหรือตกลงกับนักเรียน ครูจะพูดจริงจังไม่พูดเล่นหรือไม่พูดที่เล่น
ที่จริง: ทั้งนี้เพื่อให้มีความน่าเชื่อถือในคำพูด.

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่ทำตามเพราะครูใจดี (3)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- ครูทุกคนต้องสร้างศรัทธาให้กับนักเรียนทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี (5)
- ว่างกล่าวตักเตือน (1)

9. เมื่อมีเหตุของผิดสัญญาแก่นักเรียน ครูจะขอโทษและชี้แจงให้นักเรียนทราบ
เหตุผล และตกลงกับนักเรียนใหม่โดยไม่เพิกเฉย

สาเหตุของปัญหา

- ครูมีงานมากไม่มีเวลาที่จะให้สัญญาได้ (7)

- นักเรียนตั้งใจมีการตอรองครูมาก (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- ครูพยายามหลีกเลี่ยงการให้สัญญาต่าง ๆ (1)
- ครูทุกคนในโรงเรียนควรร่วมมือกันทำเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน (1)
- การมีครูให้เพียงพอนี้ทำให้งานครูมีน้อยลง (1)

10. เมื่อนักเรียนทำตามสัญญาหรือข้อตกลง ครูจะยกย่องนักเรียนผู้นั้นให้เพื่อน
นักเรียนหรือคนอื่น ๆ ทราบโดยทั่วกัน เพื่อเป็นกำลังใจแก่นักเรียน.

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนที่เรียนไม่ดีเกิดความท้อแท้ (1)

- เพื่อนนักเรียนไม่ยอมรับคนที่ครูยกย่อง (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- การยกย่องนักเรียนต้องทำอย่างมีเหตุผลจริง (1)
- ครูชี้แจงให้นักเรียนเห็นจริงและยอมรับในความสามารถของเพื่อน (1)
- บางโรงเรียนควรมีโครงการร่วมมือกันระหว่างครูในโรงเรียนในการปลุกฝัง (1)

๑๑. เมื่อนักเรียนตกเป็นผู้ต้องสงสัยในกรณีขโมยของเพื่อนหรือกรณีอื่น ๆ ซึ่งเป็นกรณีที่ให้นักเรียนพูดความจริง ครูจะต้องสืบหาสาเหตุ หาข้อมูลที่แท้จริงก่อนที่จะกล่าวโทษนักเรียน

สาเหตุของปัญหา

- ครูหาหลักฐานไม่ไต่ซอกพยาน (5)
- นักเรียนบางคนใจแข็งไม่ยอมรับถึงแม้จะเอาไปจริง (3)
- ใช้เวลาในการสืบสวนนานทำให้เสียเวลา (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- ครูอธิบายกว่ากล่าวตักเตือนให้นักเรียนเห็นผลเสียของการไม่ซื่อสัตย์ (5)
- ให้นักเรียนทุกคนระวังของของตนเองและห้ามนักเรียนทุกคนขึ้นอาคารเรียน (4)
- ครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองช่วยแก้ไขการศึกษาปัญหาของนักเรียนผู้นั้น (2)
- ให้นักเรียนสืบหาผู้ที่ขโมยกันเอง (2)
- ครูทุกคนต้องร่วมมือกันและสอคล้องดูแล เช่นมีการส่งเสริมเรื่องจริยธรรม โดยมีการจัดอบรมทุกสัปดาห์ (2)
- ให้ครูประจำชั้นเป็นผู้แก้ไข (1)
- ครูต้องสอนแนะนำให้นักเรียนมีความเอื้อเฟื้อแก่เพื่อน ๆ ที่หากจนจะได้ไม่มีการลักขโมย (1)
- ครูต้องเกลี้ยกล่อมให้นักเรียนผู้นั้นยอมรับ (1)

๑๒. เมื่อนักเรียนพยายามทำตามสัญญาหรือข้อตกลงที่ให้ไว้ ครูจะติดตามดูแลสนับสนุนและให้กำลังใจ เพื่อให้นักเรียนทำตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น

สาเหตุของปัญหา

- ครูสอนนักเรียนจำนวนมากจึงไม่ค่อยมีเวลาสอคล้องดูแลทุกคนได้ (4)
- ครูให้กำลังใจไม่ไต่ผล (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- กรณีที่ใช้ไต่กับนักเรียนที่มีปัญหาทางครอบครัว (1)
- ทางโรงเรียนจัดให้มีโครงการร่วมมือกันระหว่างครูในการปลูกฝังแก่นิยมนี้ (1)

13. เมื่อนักเรียนไม่ตั้งใจทำฝึกศึกษา ครูจะให้โอกาสแก่นักเรียนเพื่อให้เขาได้แก้ตัวอีกครั้งหนึ่ง

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนลืมนัดทำไปโดยไม่ตั้งใจ (5)
  - นักเรียนบางคนตั้งใจทำฝึกศึกษาแต่บอกกับครูว่าไม่ตั้งใจ (1)
- ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ
- ใช้วิธีนี้แก้ไขเฉพาะคนที่ไม่เคยฝึกศึกษามาก่อน แต่ทำฝึกศึกษาบ่อย ๆ ไม่ควรให้แก้ตัว (3)
  - มีการตักเตือนไม่ลงโทษนักเรียนในครั้งแรก (2)
  - ครูควรย้ำข้อตกลงให้นักเรียนฟังอีกครั้งและคอยแนะนำติดตามอย่างใกล้ชิด (2)
  - ทางโรงเรียนควรจัดให้มีโครงการร่วมมือกันระหว่างครูและทางบ้านดูแลช่วยเหลือนักเรียน (2)

14. เมื่อนักเรียนไม่ทำตามสัญญาหรือข้อตกลงครูจะตักเตือนและชี้แจงให้เห็นผลเสียที่เกิดขึ้นของการไม่ตามสัญญานั้น

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนมักไม่คอยจำและทำฝึกศึกษาอีกบ่อย ๆ (7)
- นักเรียนขาดการรับผิดชอบ คือรับและอยากลองดี (3)
- นักเรียนงานมากจึงไม่สามารถทำตามสัญญาได้ (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ตักเตือนและให้ข้อสัญญาใหม่ (7)
- ลงโทษ (1)
- ครูทั้งโรงเรียนต้องร่วมมือกัน (1)

15. เมื่อนักเรียนไม่สามารถทำตามสัญญาที่ให้ไว้ได้ ครูไม่ปล่อยปละละเลยจะรีบซักถามเหตุผลและหาทางแก้ไขทันที

สาเหตุของปัญหา

- สิ่งแวดล้อมทำให้นักเรียนต้องฝึกศึกษา เช่น ขาดความอบอุ่นทางบ้าน ฐานะทางบ้าน เป็นต้น (12)
- ตัวนักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เมื่อครูเลิกเตือนนักเรียนก็ฝึกศึกษาอีก (7)

- นักเรียนจะหยุดเรียนไปเลย เมื่อฝึกสัญญาทำให้เป็นผลเสียหายต่อการเรียน (3)

- นักเรียนมีเหตุผลที่ไม่ได้ทำตามสัญญา (2)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูควรติดตามสอบถามปัญหาเสมอ (7)

- ครูควรยึดหยุ่นได้ เป็นนาง เรื่องที่เห็นว่าสำคัญและจำเป็นจริง ๆ (5)

- ครูต้องคอยย้ำเตือนบ่อย ๆ ว่านักเรียนต้องทำอะไรบ้าง (2)

- ครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหานี้ (2)

- ทางโรงเรียนควรจัดให้มีโครงการร่วมมือกันระหว่างครู (1)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญห และข้อคิดเห็นอื่น ๆ ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการศึกษาจะมีสิ่งที่จะสรุปได้ว่าตามความนึกเห็นของครูเห็นว่าสาเหตุของปัญหาในการปลูกฝังบทบาทครูทั้ง 5 บทบาทที่มีปัจจัยหลายประการดังนี้

สาเหตุของปัญหามาจากตัวครู ได้แก่ครูไม่มีเวลาไปปลูกฝังเรื่องสิ่งจะ ครูเล่านิทานไม่ชำนาญเกี่ยวกับสิ่งจะ ครูล้มสัญญาที่ให้ไว้กับนักเรียนเนื่องจากมีงานมาก ในการที่จะให้นักเรียนพูดความจริงครูหาหลักฐานไม่ได้ขาดพยาน ครูไม่มีเวลาติดตามผลที่ได้ทำการปลูกฝังเรื่องนี้แล้ว ครูไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังในเรื่องการมีสิ่งจะ

สาเหตุของปัญหามาจากตัวนักเรียน ได้แก่นักเรียนขาดความรับผิดชอบในเรื่องการรักษาสัญญา นักเรียนทำตามสัญญาแต่ขาดความตั้งใจ นักเรียนแยกตัวกับการตั้งรางวัล การตั้งรางวัลหรือข้อสัญญากับนักเรียนไม่ได้ผล นักเรียนรังเกียจเพื่อนที่เรียนอ่อนกลัวจะทำให้กลุ่มได้รางวัลน้อย การที่ให้ให้นักเรียนกำหนดเวลาส่งงานทำให้นักเรียนต่องกับครูมากเสียเวลานักเรียนที่เรียนไม่ดีเกิดความท้อแท้ที่จะทำตามสัญญา นักเรียนบางสนใจแข่งไม่ยอมพูดความจริง นักเรียนมีงานมากไม่สามารถทำตามสัญญา

สาเหตุจากทางบ้านและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ นักเรียนฝึกสัญญาเพราะขาดความอบอุ่นจากทางบ้าน ผู้ใหญ่ทางบ้านไม่เป็นตัวอย่างที่ดีไม่เห็นความสำคัญของการมีสิ่งจะ

ด้านข้อเสนอในการแก้ไขปัญหและข้อคิดเห็นทางด้านตัวครูคือ ในกรณีที่ครูไม่มีเวลาครูควรจัดเวลาเฉพาะเพื่อชี้แจง เล่านิทานเกี่ยวกับสิ่งจะในกรณีที่ครูเล่านิทานไม่ชำนาญครูควรอ่านนิทานให้มาก ส่วนทางราชการควรหาครูมาเพิ่มในกรณีที่ครูน้อยและไม่มีเวลาให้นักเรียนเพียงพอ ในกรณีที่ครูสัญญากับนักเรียนและฝึกสัญญาครูต้องพยายามหลีกเลี่ยงไม่ใช่วิธีนี้ มากและใช้บ่อยครั้งเกินไป นอกจากนี้แล้วครูต้องสอนนักเรียนคนอื่น ๆ ให้รู้จักเอื้อเฟื้อเพื่อน

เพื่อจะได้ไม่เกิดกรณีขโมยของเพื่อน ในการติดตามผลนั้นครูทุกคนต้องให้ความร่วมมือกันในการติดตามผลเรื่องที่ได้ปลูกฝังไปแล้วในเรื่องนี้ ส่วนสาเหตุที่เป็นปัญหาจากตัวนักเรียนนั้นมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขคือ ข้อสัญญาที่ตกลงกับนักเรียนต้องไม่เกินความสามารถของนักเรียน ครูต้องคอยสนใจดูให้นักเรียนทำงานและส่งงานตามที่สัญญากันไว้ คอยให้กำลังใจและส่งเสริมอื่น ๆ มีการย้ำเตือนให้นักถึงสัญญาที่นักเรียนให้ไว้บ่อย ๆ ในการทิ้งรางวัลครูควรทำเป็นบางครั้งบางคราวควรเปลี่ยนจากการให้รางวัลเป็นการชมเชยแทนในการที่ให้นักเรียนกำหนดเวลาเองครูต้องคอยควบคุมและดูความสามารถของนักเรียนด้วย และเมื่อสัญญากันแล้วให้นักเรียนควบคุมเวลาตนเอง ครูคอยช่วยและดูแลนักเรียนที่ทำงานช้าเพื่อไม่ให้เขาเกิดความท้อแท้ ในกรณีที่ต้อให้นักเรียนพูดความจริงครูต้องคอย ๆ เกลี้ยกล่อมและขอความร่วมมือจากทางบ้านร่วมด้วย ในกรณีที่งานนักเรียนมีมากครูควรให้แก่นักเรียนน้อยลง ส่วนสาเหตุที่มาจากทางบ้านและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ข้อเสนอแนะในการแก้ไขคือครูและทางบ้านจะต้องร่วมกันแก้ไขนักเรียนด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 จำนวนและค่าร้อยละของตัวอย่างประชากร จำแนกตามปัญหาในการปลูกฝัง
 กำนิยมให้เด็กนักเรียนเรียนค่านิยมการประหยัด

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีนักศึกษา		มีนักศึกษาน้อย		มีนักศึกษามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(1) <u>บทบาทในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เพื่อให้เด็กโตเรียนรู้จากประสบการณ์และมีก</u> <u>การปรับตัว</u>						
1. เมื่อข้าพเจ้าจัดห้องเรียนและสิ่งของ เครื่องใช้ในห้องเรียน ข้าพเจ้า ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นหรือวัสดุที่ไม่สิ้น เปลือง	358	79.38	71	15.74	22	4.88
2. เมื่ออุปกรณ์ของใช้ต่าง ๆ ชำรุด ข้าพเจ้าให้นักเรียนช่วยกันซ่อมแซม ให้สามารถใช้ได้ก็ถึงเต็ม	340	75.39	85	18.85	26	5.76
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้าพเจ้าให้นักเรียนมีส่วนร่วมที่จะช่วยกันหารูปภาพจากปฏิทิน หรือหากลอง กระป๋องแป้งแก้ว ๆ และอื่น ๆ มาใช้ทำอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน	356	78.94	68	15.08	27	5.99
(2) <u>บทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสาร</u> <u>ความรู้และขอให้จริงจังความจริยธรรม</u> <u>และวัฒนธรรมแก่เด็ก</u>						

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ขณะสอน ข้าพเจ้าให้ความรู้และให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายและเลือกซื้อของที่จำเป็นมีประโยชน์และมีคุณภาพ	353	78.27	77	17.07	21	4.66
5. ในขณะสอน ข้าพเจ้าทุกสัปดาห์จะทบทวนกันคุณค่าของการประหยัดในการใช้จ่ายด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน	376	83.37	67	14.86	8	1.77
6. ขณะสอน ข้าพเจ้าให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและการซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้	360	79.82	81	17.96	10	2.22
(3) <u>บทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็ก</u> <u>ใกล้เคียงแบบ</u>						
7. เมื่อข้าพเจ้าใช้อุปกรณ์การสอน ข้าพเจ้าจะใช้อย่างระมัดระวัง ประหยัด และเก็บรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีเสมอ	406	90.02	39	8.65	6	1.33
8. เมื่อสิ่งของเสียหาย เช่นหนังสือหรือสมุดของข้าพเจ้าขาด ข้าพเจ้าจะซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้ใ้ได้อยู่เสมอ	400	88.69	45	9.98	6	1.33
9. ข้าพเจ้าแต่งกายอย่างเรียบร้อย สะอาด ไม่มุ่งเพื่อความสวยงามจนเกินไป	414	91.80	34	7.54	3	0.67

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ตัวอย่างประชากร 451 คน

ไม่มีน้ำท่า		มีน้ำทายน้อย		มีน้ำท่ามาก	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ

(4) บทบาทในฐานะเป็นผู้ป้องกันทางเสื่อม
และเป็นผู้ส่งเสริมในเด็กพัฒนาพฤติกรรมไป
ในทางที่ดี

10. เมื่อนักเรียนแสดงถึงการประหยัด
เช่น รู้จักนำเศษวัสดุมาทำเป็นของใช้
หรือรู้จักเก็บออมเงิน ไม่ซื้อของฟุ่ม
เฟือย เป็นต้น ข้าพเจ้าจะให้ค่าชม
เชยและยกย่องให้เป็นตัวอย่าง

384 85.14 58 12.86 9 2.00

11. เมื่อให้นักเรียนเรียนวิชาช่างวิชาที่
ต้องใช้วัสดุประกอบ ข้าพเจ้าจะแนะ
นำให้นักเรียนซื้อวัสดุ มีคุณภาพและ
ราคาไม่แพง

364 80.71 67 14.86 20 4.43

12. เมื่อนักเรียนปฏิบัติงานเสร็จเรียบร้อย
แล้ว ข้าพเจ้าจะให้นักเรียนทำความสะอาด
และเก็บวัสดุเครื่องใช้ที่เหลือ
ไว้ใช้ในครั้งต่อไป

392 86.92 57 12.64 2 0.44

(5) บทบาทในฐานะเป็นผู้แก้ไขและปรับปรุง
พฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไป
ในทางเสื่อมแล้วให้กลับตัวไถ่และประ-
พฤติ

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	ตัวอย่างประชากร 451 คน					
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหาน้อย		มีปัญหามาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
13. เมื่อนักเรียนนำเงินไปซื้อของฟุ่มเฟือย ข้าพเจ้าจะตกใจและแนะนำวิธีการให้ นักเรียนใช้จ่ายอย่างประหยัด	351	77.83	85	18.85	15	3.33
14. เมื่อนักเรียนใช้ของใช้ส่วนตัว เช่น หนังสือ สมุด กินสอ ฯลฯ ไม่ระมัดระวัง ทิ้งขว้างทำให้ข้าวของเสียหาย ข้าพ เจ้าจะตกใจและสั่งสอนให้นักเรียนรู้จัก รักของ ๆ คนและรักษาของให้ดี	352	78.05	84	18.63	15	3.33
15. เมื่อนักเรียนนำเงินมาใช้ในทางที่ส่อ ว่าเป็นการพนัน เช่น หอยก่อง เป่าข (นำเงินไปซื้อข) หายเลขหน้าหนังสือ และอื่น ๆ ข้าพเจ้าจะตกใจและห้าม ปรามหรือลงโทษทันที	358	79.38	69	15.30	24	5.32

จากตารางที่ 21 ได้แสดงให้เห็นถึงระดับปัญหาของครูผู้สอนแบบสอบถามในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด ดังนี้

ในระดับการปลูกฝังที่ไม่มีปัญหา คือการที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนแล้ว จะใช้อย่างระมัดระวัง ประหยัดและเก็บรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี ซึ่งเป็นบทบาทในการเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กได้เลียนแบบ คิดเป็นร้อยละ 90.02.

ในระดับการปลูกฝังที่มีปัญหาน้อยคิดเป็นร้อยละ 18.85 ได้แก่การที่ครูให้นักเรียนช่วยกันซ่อมแซมเมื่ออุปกรณ์ของใช้ต่าง ๆ ชำรุดให้สามารถใช้ได้ก็ดังเดิม ซึ่งเป็นบทบาทที่ครูเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการ

ปรับตัว: ส่วนอีกข้อคือการที่ครูตก เดือนเมื่อนักเรียนนำเงินไปซื้อของหุ่มเหือขและแนะนำวิธีการให้นักเรียนใช้จำอย่างประหยัดเป็นบทบาทในการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อมแล้วให้กลับตัวได้และประพฤติ

ในระดัับการปลูกฝังที่เป็นปัญหามากคือสารจักษิกิจกรรมการเรียนการสอนและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการช่วยหารูปภาพจากปฏิทินหรือหากลอง: กระทบแบ่งเก่า ๆ และอื่น ๆ มาใช้ทำอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน ซึ่งจัดอยู่ในบทบาทที่ 1 คือบทบาทในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัวฝึกเป็นร้อยละ 5.99

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาหรือข้อกีดกันอื่น ๆ ของครูในการปลูกฝังค่านิยมค่านิยมการประหยัด โดยจะเสนอตามลำดับความสำคัญตามความถี่ที่เห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. เมื่อครูจัดห้องเรียนและสิ่งของเครื่องใช้ในห้องเรียน ครูจะใช้วัสดุที่มีในห้องเรียนหรือวัสดุที่ไม่สิ้นเปลือง

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนหาวัสดุไม่ค่อยได้ (19)
- นักเรียนไม่ค่อยร่วมมือในการหาวัสดุ (4)
- วัสดุที่นำมาติดนั้นไม่ค่อยทนติดไม่ได้นานและตัวครูไม่ค่อยมีเวลาเปลี่ยน (3)
- อาคารเรียนไม่สมบูรณ์จึงทำอะไรไม่ได้ (3)
- เพราะวัสดุบางอย่างในห้องเรียนไม่ค่อยคล้องกับบทเรียน (2)
- ระยะเวลาในการรวบรวมและจัดหาสิ่งของนั้นสั้น (1)
- ครูไม่ใช่คนในห้องเรียนนั้นต้องไปเข้าเรียนกลับจึงไม่มีเวลามากพอ (1)
- ครูไม่มีความรู้ในการนำวัสดุนั้นมาทำอุปกรณ์ (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ข้อกีดกันต่าง ๆ

- ครูต้องเสียสละชื่อของบ้าง (3)
- นำวัสดุที่หาได้มาประยุกต์ใช้เสียใหม่โดยไม่จำเป็นต้องให้เหมือนกับแผนการสอน (2)
- ให้นักเรียนช่วยหาวัสดุเท่าที่จะทำได้ (2)
- ถ้ายังไม่สามารถตัดแปลงวัสดุในห้องเรียนได้ให้เลือกของที่อยู่กับมือและหาง่าย และสามารถตัดแปลงทำไ้หลายอย่างก่อน (2)
- ทางราชการควรจัดวัสดุเครื่องใช้ที่ทึ่และมีคุณภาพมาให้ (2)
- ทำอุปกรณ์ที่ถาวร (1)

2. เมื่ออุปกรณ์ของใช้ต่าง ๆ ชำรุด ครูให้นักเรียนช่วยกันซ่อมแซมให้สามารถใช้ได้ก็คุ้ม

สาเหตุของปัญหา

- ของบางอย่างยากเกินกว่าจะซ่อมแซมได้ นักเรียนไม่รู้วิธีซ่อม (19)
- นักเรียนชั้นเล็ก ๆ ทำไม่ค่อยได้ (15)
- เครื่องมือในการซ่อมแซมมีไม่ครบและนักเรียนไม่ถนัดในการใช้เครื่องมือ (11)

- นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบที่จะซ่อมแซมอุปกรณ์นั้น (6)

- ครูไม่มีเวลาที่จะให้นักเรียนซ่อมแซมของนั้น (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ทางโรงเรียนควรจะจัดให้มีเครื่องมือครบเพื่อครูจะได้สอนการใช้เครื่องมือนี้ (1)

- การใช้อุปกรณ์ในห้องอื่น (1)

- การจัดชุมนุม เพื่อช่วยเหลือในการซ่อมอุปกรณ์ (1)

- ปลุกฝังให้นักเรียนรักของ ๆ โรงเรียนและของ ๆ คน (1)

- ทูความสามารถของนักเรียนก่อนให้ซ่อมแซม (1)

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมที่จะช่วยกันหา
รูปภาพจากปฏิทินหรือหากลอง ครอบงำแข็งเก่า ๆ และอื่น ๆ มาใช้ทำอุปกรณ์ต่าง ๆ ใน
ห้องเรียน

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนหาวัสดุมาไม่ได้ (30)

- ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ (6)

- นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบในการหาวัสดุมา (5)

- ครูไม่มีเวลาครูไม่ได้ทำหน้าที่สอนวิชานี้ (3)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ทางอำเภอกวักซื้อมาให้หรือครูหามาเอง (7)

- ชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจระบบการเรียนการสอนในปัจจุบัน (3)

- หักครูและนักเรียนช่วยกันหาอุปกรณ์มา (2)

- ของที่ให้ทามาควรหาง่ายในห้องอื่น (2)

- ต้องเพิ่มอัตราครูให้อีก (1)

- ครูต้องคอยแนะนำหรืออธิบายให้นักเรียนเข้าใจ (1)

- ให้นักเรียนช่วยกันเอง ใครที่มีอุปกรณ์เหล่านี้นำมาให้เอามาเพื่อเพื่อนด้วย (1)

4. ขณะสอน ครูให้ความรู้และให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกซื้ออาหาร
ที่มีประโยชน์ต่อร่างกายและเลือกซื้อของที่จำเป็นมีประโยชน์และมีคุณภาพ..

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกซื้อของเพราะอยู่ในชนบทมีอย่างไรก็ต้องซื้ออย่างนั้น (13)

- ครูได้สอนแล้ว แต่นักเรียนก็ยังซื้อของตามใจตนเอง โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ เพราะมีสิ่งล่อใจ เช่น สี กลิ่น รส (11)
  - แม่ค้าที่น่าขายของมาขายไม่คำนึงถึงประโยชน์ของอาหารเท่าที่การและไม่ยอมร่วมมือ (7)
  - นักเรียนไม่รู้จักเลือกอาหารที่มีคุณภาพ (4)
  - เป็นหน้าที่ของครูกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ (3)
  - นักเรียนส่วนมากยากจนไม่มีโอกาสเลือกซื้ออาหาร (3)
  - กลอยตามสิ่งแวคล้อมตามเพื่อนหรือทางบ้านไม่เอาใจใส่ (3)
  - ครูไม่มีเวลาไปดูแลใครทั่วถึง (1)
  - ปัจจัยของนักเรียนมีความแตกต่างกันมาก (1)
- ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ
- ต้องขอความร่วมมือกับคณะครูและร้านค้าขายของที่ไม่มีประโยชน์ (8)
  - ครูต้องคอยชี้แนะให้นักเรียนตลอดเวลา เมื่อมีโอกาส (8)
  - โรงเรียนควรจัดโครงการอาหารกลางวันขึ้นในโรงเรียนและจัดให้มีสหกรณ์ภายในโรงเรียนด้วย (7)
  - เชิญผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับคุณภาพอาหารมาพูดให้นักเรียนฟัง (2)
  - ครูควรพานักเรียนเดินชมร้านค้าและแนะนำว่าของอย่างไหนควรซื้ออย่างไร ไม่ควรซื้อ (1)
  - ครูต้องมีการติดตามผลว่าที่อบรมเรื่องนี้ แล้วนักเรียนนำไปปฏิบัติจริงหรือไม่ (1)
5. ในขณะที่สอน ครูจะพูดสอดแทรกเกี่ยวกับคุณค่าของสารพัดในการใช้จ่าย

ด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่รู้คุณค่าของการประหยัด (4)
- กรอบครัวยากจนอยู่แล้วไม่สามารถประหยัดได้อีก (3)
- ครูมีเวลาน้อย จึงไม่ได้พูดสอดแทรกอีก (3)
- ผู้ปกครองไม่ร่วมมือกับทางโรงเรียนมักจะทำให้เงินนักเรียนมาเป็นจำนวนมาก (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูต้องชี้แนะหลักการประหยัดโดยการให้นักเรียนปฏิบัติ (3)

- ยกย่องชมเชยแก่นักเรียนที่ประหยัดในการใช้จ่าย (1)
- ของโหนเสื่อหอนจะซ่อมใดครูจะสอนวิธีให้ (1)
- จัดหาทุนให้นักเรียนยากจนเท่าที่จะทำได้ (1)
- ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง (1)

6. ขณะสอน ข้าพเจ้าให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและการซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนยังเล็กไม่ค่อยรักษาของ (7)
- นักเรียนไม่สนใจจะบำรุงรักษาของ (6)
- ไม่มีอุปกรณ์ในการซ่อมแซม (4)
- ครูไม่มีเวลาเพียงพอจึงไม่มีการติดตามผล (3)
- ขาดการเอาใจใส่ดูแลจากทางบ้าน (1)
- ครูไม่มีความรู้ที่จะซ่อมแซมสิ่งของ (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ให้นักเรียนทามาให้ดู โดยมีการแนะนำอยู่ด้วย (5)
- เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม (2)
- ผู้ปกครองช่วยดูแลนักเรียนด้วย (2)

7. เมื่อครูใช้อุปกรณ์การสอน ครูจะใช้อย่างระมัดระวัง ประหยัดและเก็บรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีเสมอ

สาเหตุของปัญหา

- อุปกรณ์ในการซ่อมแซมมีน้อย (5)
- ครูไม่มีเวลาทำบ่อย ๆ (2)
- นักเรียนชอบรื้อกัน จึงทำให้เสียหายชำรุดบ่อย ๆ (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ควรจัดหาที่เก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ (2)
- อุปกรณ์ควรมีความมั่นคงแข็งแรง (2)
- ปลุกฝังให้นักเรียนระวังของใช้ (1)

8. เมื่อสิ่งของเสียหาย เช่นหนังสือหรือสมุดของครูขาด ครูจะซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้อยู่เสมอ

สาเหตุของปัญหา

- ยิงขาดอุปกรณ์ที่จะใช้ซ่อมแซมสิ่งของ (3)
  - ครูไม่มีเวลาดำเนินการสอนเต็มเวลา (1)
  - ครูขาดความสามารถในการซ่อมแซมอุปกรณ์ (1)
  - อุปกรณ์ของใช้บางอย่างเป็นส่วนรวมไม่มีคนรับผิดชอบจึงไม่มีใครซ่อมแซม (1)
- ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ทางโรงเรียนควรจัดหาเครื่องมือในการซ่อมแซมให้และควรเป็นเครื่องมือที่ทนทาน (3)
- ควรจัดโครงการร่วมกันระหว่างครูในโรงเรียน (1)
- ต้องมีบทลงโทษผู้ที่ทำอุปกรณ์ของใช้เสียหาย (1)
- ครูต้องหมั่นตรวจดูของใช้อยู่เสมอ (1)

9. ครูแต่งกายอย่างเรียบร้อย สะอาดไม่ฟุ้ง เพื่อตามสมัยนิยมจนเกินไป

สาเหตุของปัญหา

- ครูอยู่ในสังคมต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสังคมบ้าง (4)
  - แต่งเครื่องแบบจำเจ นักเรียนเบื่อถ้าแต่งตัวบ้างนักเรียนจะชอบ (1)
- ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ควรออกกฎให้ครูใส่เครื่องแบบทุกคน (1)
- ทางโรงเรียนควรจัดให้มีโครงการร่วมกันเมื่อถึงระหว่างครู (1)

10. เมื่อนักเรียนแสดงถึงการประหยัด เช่นรู้จักนำเศษวัสดุมาทำเป็นของใช้ หรือรู้จักเก็บออกเงิน ไม่ซื้อของฟุ่มเฟือย เป็นต้น ข้าพเจ้าจะให้กำขมเขยและยกย่องให้เป็นตัวอย่าง

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนเล็ก ๆ ไม่สนใจกำขมเขย (4)
- นักเรียนส่วนใหญ่ขาดจน (4)
- นักเรียนเก็บเงินไม่ค่อยได้ เพราะมีสินค้าล่อใจ ทำให้นักเรียนอยากได้ (2)
- ทางบ้านไม่ได้ให้ความร่วมมือในการปลูกฝัง (1)

- เพื่อนนักเรียนเขาจะเข้ยถ้ามึของไม่เหมือนเพื่อน เป็นคนไม่ทันสมัย (1).

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/ ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- นำสิ่งของที่นักเรียนทำขึ้น มาเป็นตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นดู (3)
- กรูอบรมชี้แจงบ่อย ๆ (3)
- กรูต้องหุคชักจูงนักเรียนให้ซื้อของในประเทศ (1)
- กรูให้นักเรียนเก็บเงินออมสิน (1)
- กรูให้นักเรียนเก็บสะสมเศษวัสดุ (1)
- โรงเรียนและชุมชนร่วมมือกันปลูกฝังนิสัยของการประหยัด (1).

11. เมื่อให้นักเรียนเรียนวิชาบางวิชาที่ต้องใช้วัสดุประกอบ กรูจะแนะนำให้
นักเรียนซื้อวัสดุที่มีคุณภาพและราคาไม่แพง.

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนไม่ค่อยมีเงินในการซื้อ (14)
- โกลความเจริญเลือกซื้อของที่มีคุณภาพยาก (7)
- กรูไม่ค่อยสอนกลุ่มวิชาที่ต้องใช้วัสดุ (4)
- ของที่ราคาถูกคุณภาพไม่ดี (2)
- ผู้ปกครองไม่ร่วมมือให้เงินซื้อเป็นจำนวนมาก (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/ ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- ใช้ของที่มีอยู่ในห้องกั้นหรือเศษวัสดุให้มากที่สุด (5)
- เมื่อจะให้นักเรียนทำกรูควรวางแผนไว้ล่วงหน้า (3)
- ขอเงินบริจาคจากผู้อื่นจะกิน (2)
- ให้ทางราชการจัดหาวัสดุที่มีคุณภาพ (1)

12. เมื่อนักเรียนปฏิบัติงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว กรูจะให้นักเรียนทำความสะอาด
และเก็บวัสดุเครื่องใช้ที่เหลือไว้ใช้ในครั้งต่อไป

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนยังขาดความรับผิดชอบที่จะทำให้เรียบร้อย (8)
- นักเรียนยังเลิกเกินไป (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา/ ข้อกักเห็นอื่น ๆ

- กรูกอยตรวจและดูแลใกล้ชิดนักเรียนเป็นประจำ (2)

- ครูทุกคนต้องร่วมมือกันในการปลูกค่านิยมนี้ (1)
- จัดเตรียมกล่องที่เก็บของแต่ละอย่างไว้ให้ (1)
- ให้หัวหน้ากลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบ (1)

13. เมื่อนักเรียนนำเงินไปซื้อของฟุ่มเฟือย ครูจะตักเตือนและแนะวิธีการให้นักเรียนใช้จ่ายอย่างประหยัด

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนฟุ่มเฟือยโดยไม่ให้ครูเห็น (17)
- ผู้ใหญ่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีและให้เงินนักเรียนมากเกินไป (8)
- นักเรียนได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่นการโฆษณาในโทรทัศน์หรือมีของจากร้านค้ามาล่อใจนักเรียน (6)
- นักเรียนเล็ก ๆ ยังไม่รู้อิทธิพลเสียของความฟุ่มเฟือย (4)
- ครูไม่มีเวลาได้ใกล้ชิดกับนักเรียนมากนัก (1)
- ครูไม่เห็นความสำคัญที่จะตักเตือน (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาคือ/ ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

- ครูต้องเตือนหรือลงโทษบ้าง ถ้านักเรียนทำพฤติกรรมนั้นบ่อย ๆ (6)
- ทางโรงเรียนและทางบ้านควรจะได้ร่วมมือกันปลูกฝังนักเรียนในเรื่องการประหยัด (4)
- ครูทุกคนต้องร่วมมือกันปลูกฝังค่านิยมนี้ (2)
- ครูพูดทั่วเป็นตัวอย่างที่ดี (2)
- จัดกิจกรรมส่งเสริมการประหยัด (1)
- อนุโลมให้เป็นบางครั้ง (1)
- ทางโรงเรียนขอรองแม่ค้าขายของที่มีประโยชน์ (1)

14. เมื่อนักเรียนใช้ของส่วนตัว เช่นหนังสือ สมุด กินสอ ฯลฯ ไม่ระมัดระวัง ทิ้งขว้าง ทำให้ข้าวของเสียหาย ครูจะตักเตือนสั่งสอนให้นักเรียนรู้จักรักของ ๆ ตนและรักษาของให้ดี

สาเหตุของปัญหา

- นักเรียนขาดการรับผิดชอบเพราะหาของแทนได้ง่าย (17)
- ผู้ปกครองให้เงินหรือของใช้มากเกินไปจนเกิดความจำเป็น (5)
- นักเรียนเล็ก ๆ ยังไม่รู้จักระวังรักษาของ (3)

- คุรชาคการคิตตามผลว่านักเรียนโกทำควมที่ครูตักเตือนหรือไม่ (1)
ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญห / ข้อกคเห็นอื่น ๆ

- คุรคอยตักเตือนมอย ๆ (11)
- ฝักใหนักเรียนรูจักเกิดของใช้ของตนโดยมีชื่อนักเรียนคคอยู่ที่ของใช้นั้น (9)
- คุรคทุกคทวรให้ความร่วมมือกันช่วยสอส่งคูละนันักเรียน (2)
- คุรคทำเป็นตัวอย่างที่ดี (2)
- ใหนักเรียนนำของใช้มาเทาท่าจำเป็น (1)

15. เมื่อนักเรียนนำเงินมาใช้ในทางที่สอว่าเป็นการพนัน เช่นทอยคอง เป่าคน (นำเงินไปซื้อขาง) ทายเลขหน้าหนังสือและอื่น ๆ คุรคจะตักเตือนห้ามปราม หรือลงโทษทันที

สาเหตุของปัญห

- นักเรียนไม่เชื่อฟังมักแอบทำโดยคุรไม่รู้ (21)
- เกิดจากสภาพแวดล้อมจากทงบ้านของนักเรียน (8)
- นักเรียนไม่รู้ว่าการกระทำเช่นนี้ผิด (5)
- เมื่อมีการลงโทษนักเรียนผู้ปกครองแสดงกรียาไม่พอใจ (1)
- แมค่านำของที่เกี่ยวข้องกับการพนันมาขายที่โรงเรียน (1)
- คุรว่ากรกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ไม่ผิด (1)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญห / ข้อกคเห็นอื่น ๆ

- ตั้งเป็นกฎหรือข้อห้ามมีการกวคชันและบทลงโทษ (6)
- คุรคอยสอส่งคูละ หรือใหนักเรียนคูละกันเอง เช่นคังสารวัคคร์นักเรียน (6)
- ขอความร่วมมือกับผู้ปกครองช่วยกันอบรมนักเรียนในเรื่องนี้ (4)
- ช้แนะใหนักเรียนรูจักประหยัค (3)
- หวมปรามแมค่าไม่ให้แมค่านำของเหล่านมาขาย (2)
- ใให้ประชาชนที่เล่นการพนันมีงานทำในยามว่าง (2)
- คุรคทุกคคต้องช่วยกันร่วมมือกันแก้ไข (2)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ก้านสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหานั้น และข้อกักเห็นอื่น ๆ ในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด หอจะสรุปได้ว่า ความความคิดเห็นของครูเห็นว่า สาเหตุของปัญหาในการปลูกฝังบทบาทครูทั้ง 5 บทบาท มีปัจจัยหลายประการ ดังนี้

สาเหตุของปัญหาที่มาจากตัวครูได้แก่ ครูไม่มีเวลา ครูไม่ใช้ถนนในท้องถิ่นต้องไปเข้าเย็นกลับไม่สามารถหาวัสดุในท้องถิ่นได้ ครูไม่ให้ความสำคัญที่สอนในวิชาที่ต้องใช้วัสดุครูไม่มีความสามารถในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ครูไม่เห็นความสำคัญที่จะต้องตั้งเตือนในเรื่องการประหยัด ครูขาดการติดตามผลว่านักเรียนได้ทำตามที่ครูได้อบรมตั้งเตือนเกี่ยวกับการประหยัดในเรื่องเป็นแบบอย่างครูต้องแต่งตัวเพื่อให้เข้าสังคมได้ซึ่งเป็นการไม่ประหยัด.

สาเหตุของปัญหาที่มาจากตัวนักเรียนได้แก่ นักเรียนไม่ค่อยร่วมมือในการหาวัสดุและนักเรียนหาอุปกรณ์ไม่ได้ นักเรียนยังเลิกซ่อมแซมอุปกรณ์ยังไม่ได้ นักเรียนไม่รับผิดชอบในการที่จะซ่อมแซมอุปกรณ์ในท้องถิ่นของนักเรียนไม่มีโอกาสได้เลือกสิ่งของมีขายอย่างใดก็ตามที่ใช้อย่างนั้น นักเรียนไม่รู้จักเลือกอาหารที่มีคุณภาพ นักเรียนมักแอบเล่นการพนันโดยครูไม่รู้

สาเหตุจากที่บ้าน แม่ค้าและเพื่อนนักเรียนด้วยกันเอง จากที่บ้านได้แก่ผู้ปกครองไม่ให้เงินเด็กเป็นจำนวนมากทำให้เด็กไม่รู้จักการประหยัด ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแลเรื่องการบริหารรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ของนักเรียน ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบ สาเหตุปัญหาที่เกิดจากแม่ค้า แม่ค้าซื้อของที่ไม่เป็นประโยชน์นำมาขายในโรงเรียน สาเหตุจากเพื่อนนักเรียนคือถ้านักเรียนไม่มีของเหมือนเพื่อนจะถูกเยาะเย้ยว่าไม่ทันสมัย.

ก้านข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหานั้นและข้อกักเห็นอื่น ๆ ทางด้านตัวครูคือทางโรงเรียนควรจัดโครงการร่วมกันผลิตสิ่งและช่วยเหลือซ่อมแซมอุปกรณ์ ทางโรงเรียนควรจัดหาเครื่องมือในการซ่อมแซมให้ด้วย ครูหมั่นตรวจดูของใช้อยู่เสมอครูทุกคนต้องร่วมมือกันในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัด ครูคอยตรวจดูแลใกล้ชิดนักเรียนครูควรจัดเตรียมเครื่องมือในการซ่อมแซมอุปกรณ์ให้พร้อม ครูเองต้องทำเป็นตัวอย่างที่ดีมีการจัดให้นักเรียนดูแลกันเองไม่ให้เล่นการพนัน ควรมีการออกกฎให้ครูแต่งเครื่องแบบทุกคนเพื่อประหยัดเรื่องการแต่งกาย ส่วนข้อเสนอแนะในการแก้ไขนักเรียนคือ ครูต้องช่วยซื้ออุปกรณ์มาบ้าง ถ้านักเรียนหาวัสดุมาจากบ้านไม่ได้และนักเรียนก็ต้องพยายามหาวัสดุมาบ้างควรมีการปลูกฝังให้นักเรียนรักของของส่วนรวมและของส่วนตัว เวลาที่เลิกซ่อมแซมอุปกรณ์ครูควรดูความสามารถของนักเรียนก่อนให้ซ่อมแซมของสิ่งนั้นและต้องคอยแนะนำให้นักเรียนซ่อมแซมด้วย ในการหาอุปกรณ์ถ้านักเรียนคนไหนหาไม่ได้

ไว้ให้มาทำให้เพื่อนด้วย ส่วนในเรื่องการเลือกอาหารที่มีคุณภาพครูควรพาชมร้านค้าและแนะนำ
 ว่าควรซื้อของชนิดไหนหรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่องโภชนาการมาพูดให้นักเรียนฟัง ใน
 การฝึกให้นักเรียนรู้จักเก็บของครูควรเตรียมที่เก็บอุปกรณ์ที่เก็บของให้นักเรียนทำและที่ครูต้อง
 หนักที่ถือครูต้องคอยสอดส่องดูแลหรือให้นักเรียนดูแลกันเองโดยตั้งสารวัตรนักเรียนในส่วนที่เป็น
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ส่วนของผู้ปกครองก็ถือทางโรงเรียนและทางบ้านต้องร่วมมือกันแก้ไข
 นักเรียนในเรื่องการประหยัด ส่วนแม่ค้าทางโรงเรียนต้องขอร้องให้ซื้อของที่มีคุณภาพมาขายให้
 กับนักเรียนและข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพื่อนักเรียนก็คือครูต้องอบรมชี้แจงนักเรียนบ่อย ๆ
 ในเรื่องการประหยัด.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์นักเรียน

ตารางที่ 22: จำนวนและร้อยละของความตึกเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมที่ครูได้กระทำ ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมค่านักการมีวินัยในตนเองจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่	บทบาทที่ 1		บทบาทที่ 2		บทบาทที่ 3		บทบาทที่ 4		บทบาทที่ 5	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2	13	16.25	17	21.25	2	2.50	10	12.50	38	47.50
3 - 4	22	27.50	21	26.25	-	-	13	16.25	24	30.00
5 - 6	12	15.00	22	27.50	1	1.25	19	23.75	26	32.50
รวม	47	19.58	60	25.00	3	1.25	42	17.50	88	36.67

จากตารางที่ 22 ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของครูในการปลูกฝังค่านิยมค่านักการมีวินัยในตนเองตามความตึกเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนจะให้ความสำคัญกับบทบาทที่ 5 คือบทบาทของครูในฐานะเป็นผู้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของเด็ก แล้วให้กลับตัวได้และประพฤติดีมากที่สุดและบทบาทที่นักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือบทบาทที่ 3 ซึ่งเป็นบทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบและเมื่อครูรายละเอียดในแต่ละระดับชั้นปรากฏว่า นักเรียนทุกระดับชั้นให้ความสำคัญกับบทบาทที่ 5 มากที่สุด และให้ความสำคัญกับบทบาทที่ 3 น้อยที่สุดเช่นกัน

ตารางที่ 23: จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทในการปลูกฝัง
ค่านิยมที่ครูได้กระทำซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับบทบาทครูในการปลูกฝัง
ค่านิยมด้านอารมณ์จะจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้นในประเภท ศึกษาปีที่	บทบาทที่ 1		บทบาทที่ 2		บทบาทที่ 3		บทบาทที่ 4		บทบาทที่ 5	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2	8	10.00	21	26.25	2	2.50	11	13.75	38	47.50
3 - 4	12	15.00	22	27.50	4	5.00	12	15.00	30	37.50
5 - 6	13	16.25	24	30.00	-	-	11	13.75	32	40.00
รวม	33	13.75	67	27.92	6	2.50	34	14.17	100	41.67

จากตารางที่ 23: ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของครูใน
การปลูกฝังค่านิยมด้านอารมณ์จะตามความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนจะให้ความสำคัญ
กับบทบาทที่ 5 ก็คือบทบาทของครูในฐานะเป็นผู้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของเด็ก แล้วให้กลับมา
โต้และประพฤติดีมากที่สุดและบทบาทครูที่นักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือบทบาทที่ 3 ซึ่งเป็น
บทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบและเมื่อครูรายละเอียดในแต่ละระดับชั้น
ปรากฏว่านักเรียนทุกระดับชั้นให้ความสำคัญกับบทบาทที่ 5 มากที่สุดและให้ความสำคัญกับบทบาท
ที่ 3 น้อยที่สุดเช่นกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของความถี่เห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทในการปลูกฝัง
 กำนันซึ่งได้กระทำที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทครูในการปลูกฝังกำนัน
 งานการประหยัค จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่	บทบาทที่ 1		บทบาทที่ 2		บทบาทที่ 3		บทบาทที่ 4		บทบาทที่ 5	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2	5	6.25	34	42.50	4	5.00	17	21.25	20	25.00
3 - 4	11	13.75	43	53.75	3	3.75	16	20.00	7	8.75
5 - 6	10	12.50	45	56.25	1	1.25	17	21.25	7	8.75
รวม:	26	10.83	122	50.83	8	3.33	50	20.83	34	14.17

จากตารางที่ 24. ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของครูใน
 การปลูกฝังกำนันงานการประหยัคตามความถี่เห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนจะให้ความสำคัญ
 กับบทบาทที่ 2 คือบทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสาร ความรู้ และข้อเท็จจริงด้านจริยธรรมและ
 วัฒนธรรมแก่เด็กมากที่สุดและบทบาทที่นักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือบทบาทที่ 3 ซึ่งเป็น
 บทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบและเมื่อดูรายละเอียดในแต่ละระดับชั้น
 ปรากฏว่า นักเรียนทุกระดับชั้นให้ความสำคัญกับบทบาทที่ 2 มากที่สุด และให้ความสำคัญกับบทบาท
 ที่ 3 น้อยที่สุดเช่นกัน

ตอนที่ 5 ผลของแบบสอบถามบางข้อที่ครูไม่ได้ปฏิบัติเนื่องจากนักเรียนไม่เกะทำพฤติกรรมนั้น หรือไม่มีเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้น

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบสอบถามบางข้อที่ครูไม่ได้ปฏิบัติ เนื่องจากนักเรียนไม่เกะทำพฤติกรรมเช่นนั้นให้ปรากฏ หรือไม่มีเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้น

ข้อที่	บทบาทของครู	ไม่เคยปรากฏ	คิดเป็นร้อยละ
<u>การมีวินัยในตนเอง</u>			
2.	เมื่อพบถึงขณะอยู่ในสภาพที่ไม่เรียบร้อย หรือไม่มีอยู่ในที่ซึ่งควรมี เช่นในห้องเรียน บริเวณโรงอาหาร ร้านค้า โรงเรียน สนามเด็กเล่น ฯลฯ ครูจะเอาใจใส่ดูแล ขอกกล่าวให้มีการจัดวางถึงขณะ เพื่อให้นักเรียนทิ้งขยะ ไถ่สะควัก	12	2.66
4.	เมื่อมีการรอนรนักเรียนประจำสัปดาห์ ข้าพเจ้าจะอธิบาย หรือชี้แจงกฎระเบียบต่าง ๆ ทั้งภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนให้นักเรียนทราบ	2	0.44
9.	ครูจัดโต๊ะทำงานของตนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นกิจวัตรประจำวัน	1	0.22
14.	เมื่อนักเรียนส่งงานไม่ตรงเวลา ครูจะถามหาสาเหตุ และวากกล่าวตักเตือนทันที โดยไม่ปล่อยปละละเลยไป	1	0.22
<u>การมีสี่จจะ</u>			
3.	ในการสอนครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไข และปฏิบัติตามข้อตกลงหรือเงื่อนไขนั้น เช่นนักเรียนเป็นผู้กำหนดระยะเวลาการส่งงานเองว่าสามารถจะส่งไถ่เมื่อใดและต้องส่งตามเวลาที่ไถ่ตกลงกันไว้ควาย	2	0.44

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ	บทนาทกร	ไมเคช ปราณ	กิตเป็น รอยละ
9.	เมื่อมีเหตุต้องพิกสติญากับนักเรียน. ครูจะขอโทษและชี้แจงให้นักเรียนทราบเหตุผลและตกลงกับนักเรียนใหม่ โทษไม่พิกเฉย	35	7.76
11.	เมื่อนักเรียนตกเป็นผู้ต้องสงสัยในกรณีขโมยของเพื่อนหรือกรณีอื่น ๆ ซึ่งเป็นกรณีที่ให้นักเรียนบอกความจริง. ครูจะต้องสืบหาสาเหตุ หาข้อมูลที่แท้จริงก่อนที่จะกล่าวโทษนักเรียน	30	6.65
14.	เมื่อนักเรียนไม่ทำตามสัญญาหรือข้อตกลง. ครูจะตักเตือนและชี้แจงให้เห็นผลเสียที่เกิดขึ้นของการไม่ทำตามสัญญานั้น	12	2.66
การประหยัค			
2.	เมื่ออุปกรณ์ของใช้ต่าง ๆ ชำรุด. ครูให้นักเรียนช่วยกันซ่อมแซมให้สามารถใช้ได้ก็งเคิม	6	1.33
8.	เมื่อสิ่งของเสียหาย เช่นหนังสือหรือสมุดของครูชาค. ครูจะซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพให้อยู่ในสภาพที่ใช้ใคอยู่เสมอ	2	0.44
11.	เมื่อนักเรียนเรียนวิชาางวิชาที่ต้องใใช้วัสดุประกอบ. ครูจะแนะนำให้นักเรียนซื้อวัสดุที่มีคุณภาพและราคาไม่แพง	11	2.44
13.	เมื่อนักเรียนนำเงินไปซื้อของฟุ่มเฟือย. ข้าพเจ้าจะตักเตือนและแนะวิธีการให้นักเรียนใช้จ่ายอย่างประหยัค	8	1.77
15.	เมื่อนักเรียนนำเงินมาใช้ในทางที่ส่อว่าเป็นการพนัน เช่น หอยกอง. เป่ากบ (นำเงินไปซื้อยาง). ทายเลขหน้าหนังสือและอื่น ๆ. ครูจะตักเตือน ห้ามปราม หรือลงโทษทันที	28	6.21

จากตารางที่ 25 ปรากฏว่ามีเหตุการณ์ที่ครูหรือนักเรียนไม่เคยกระทำ เนื่องจากไม่
เคยมีเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้น อยู่หลายประการ เช่นครูไม่เคยมีเหตุพิศัญญาแก่นักเรียนร้อยละ 7.76
ไม่เคยมีเหตุการณ์ที่นักเรียนตกเป็นผู้ต้องสงสัยขโมยของเพื่อนร้อยละ 6.65 และไม่เคยมีนักเรียน
นำเงินไปใช้ในทางที่ถือว่าเป็นการพนันร้อยละ 6.21 นอกจากนี้มีเรื่องอื่น ๆ อีก 10 เรื่อง
แต่มีเพียงร้อยละ 0.22 - 2.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย